

Cartografia digital dels hàbitats CORINE i dels Hàbitats d'Interès Comunitari del Parc del Garraf a escala 1:10.000

Novembre de 2020

**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Parcs Naturals

**UNIVERSITAT DE
BARCELONA**

Autors:

Estela Illa Bachs. Aixecaments 2018-2020 i memòria

Moisès Guardiola Bufí. Aixecament 2015

Coordinació: Jordi Carreras Raurell i Albert Ferré Codina

Resum

El present treball correspon a l'aixecament cartogràfic a escala 1:10.000, dels hàbitats CORINE del sectors nord i oriental del parc del Garraf, en una àrea de 11.276,46 ha.

L'aixecament s'ha fet utilitzant els ortofotomapes en IRC a 1:2.500 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya (ICC) vigents en cada moment. Així mateix, el darrer any de la cartografia s'ha fet una actualització no exhaustiva del contorn dels polígons de tots els sectors del mapa amb les imatges més recents, i s'han verificat les unitats forestals amb una imatge LIDAR cedida per l'ICGC, marcant com a forestals les cobertures de més de 6 metres d'alçada.

El treball de camp s'ha realitzat les primaveres de 2018, 2019 i 2020. La llegenda està constituïda per unitats CORINE enunciades i explicades al Manual dels Hàbitats de Catalunya. La informació cartogràfica està estructurada en dues capes, una de polígons i una altra de punts, les quals duen la informació dels hàbitats CORINE (U) i dels Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC). L'àrea mínima s'ha establert en 2.000 m² per als polígons. Els hàbitats que ocupen menys d'aquesta superfície s'han representat amb punts.

S'han pogut delimitar un total de 4.102 polígons i 1.644 punts. En total s'han reconegut 119 hàbitats CORINE (82 a la capa de polígons i 86 a la de punts) i 17 hàbitats d'interès comunitari (HIC), dels quals només 1 és prioritari.

Paraules clau: Hàbitats, CORINE, Hàbitats d'Interès Comunitari, Garraf, vegetació mediterrània, SIG, Vegetació.

1. EL TERRITORI CARTOGRAFIAT

El parc del Garraf ocupa una superfície de 11.278,17 ha, a la confluència de les comarques del Baix Llobregat (municipis de Begues, Gavà i Castelldefels), el Garraf (municipis de Sitges, Sant Pere de Ribes i Olivella) i l'Alt Penedès (municipis d'Olesa de Bonesvalls i Avinyonet del Penedès).

L'any 2018 es va cartografiar una àrea de 3.544,30 ha que inclou els municipis de Begues, Gavà, Castelldefels i Sitges. L'any 2019 la superfície cartografiada van ser 3.691,21 ha, corresponents als municipis de Begues, Olivella, Olesa de Bonesvalls i Avinyonet del Penedès. Finalment, l'any 2020 es va cartografiar una àrea de 4.042,66 ha, que inclou els municipis de Sitges, Sant Pere de Ribes i Olivella. El sector occidental del parc (619,80 ha) va ser cartografiat l'any 2015 per Moisès Guardiola, ja que es va incloure en la cartografia dels hàbitats del parc d'Olèrdola (Figura 1).

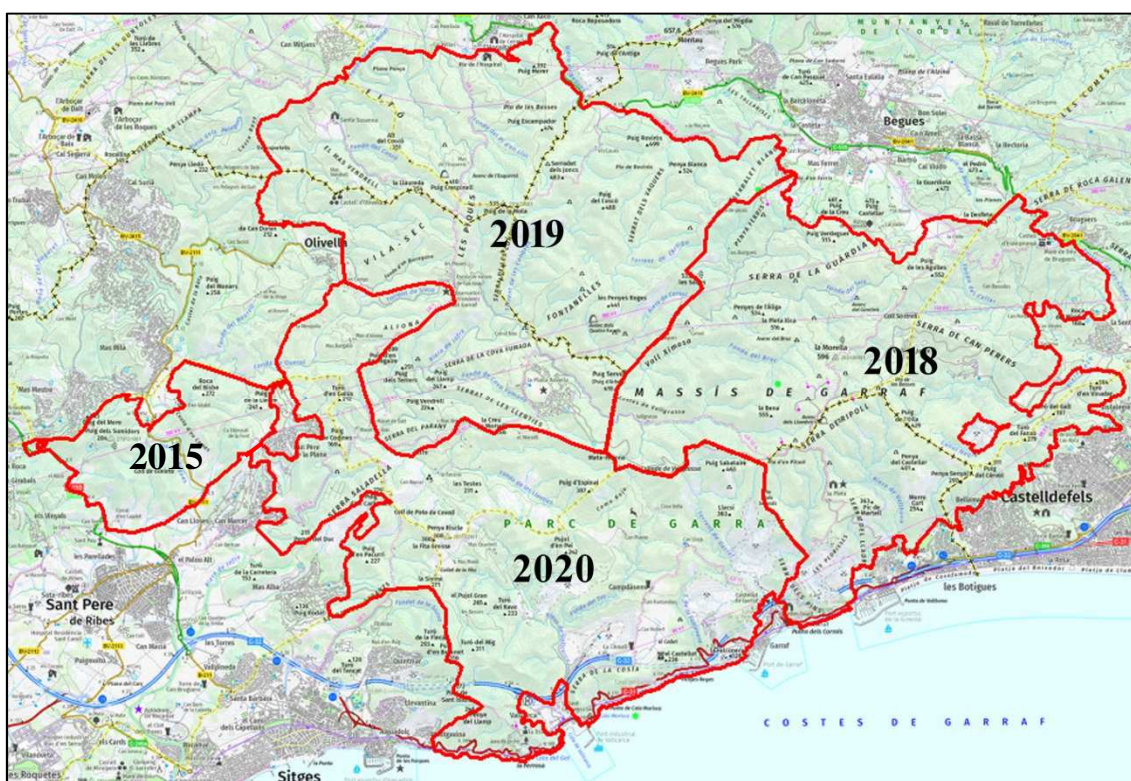

Figura 1. Mapa topogràfic de l'àrea cartografiada, amb els sectors mostrejats cada any.

L'àrea estudiada té el punt culminant a la Morella (595 m d'altitud), amb el puig de la Mola com a segon cim (535 m). Bona part del territori es troba per sobre els 300 metres d'altitud, i només les zones properes a la costa i les que fan el trànsit cap a la plana del Penedès o la plana de Vilanova presenten altituds més baixes.

Geològicament, aquesta àrea està formada majoritàriament per roques calcàries del Juràssic i del Cretaci (Figura 2). Al sector més oriental, del puig de les Agulles fins als turons del Gall i d'en Vinader, passant per la serra de Can Perers, les roques també són calcàries, però en aquest cas del Triàsic (fàcies Muschelkalk). Només al límit oriental del parc, de les Planes (al nord del parc) fins la Sentiu, i a cal Ganxo (al sud del parc) afloren roques àcides, principalment

conglomerats vermells del Triàsic (fàcies Buntsandstein), i més puntualment, al sud de Bruguers (al torrent de les Comes), aflora el sòcol paleozoic. Els dipòsits sedimentaris quaternaris es localitzen als principals cursos d'aigua (riera Seca, fondo de Valldejoan, riera de Begues, riera de Canyelles, riera de Vallcarca) i en planes sedimentàries (plana del mas Trabal, plana Novella, Campdàsens).

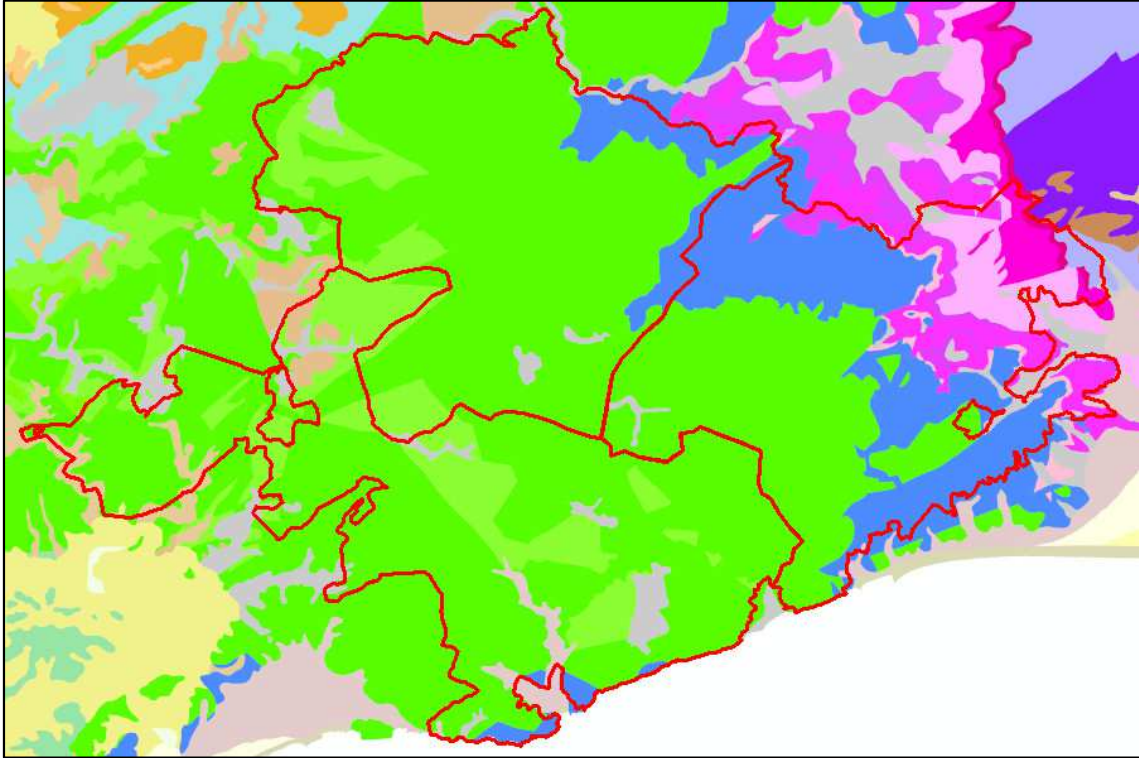

Figura 2. Mapa geològic de l'àrea cartografiada. Els principals substrats geològics són: Calcàries amb intercalacions dolomítiques Cretaci (verds); Sediments i roques sedimentàries del Neògen (salmó); Dolomies i calcàries del Juràssic-Cretaci (blau fosc); Dolomies i calcàries del Triàsic, fàcies Muschelkalk (rosats clars i foscos); Alternança de gresos silícics i argiles del Triàsic, fàcies Buntsandstein (fúcia); Pissarres micacítiques i pissarres sorrenques del Paleozoic (blau clar); dipòsits sedimentaris del Quaternari (gris). Font: mapa geològic de Catalunya 1:50.000 (www.icgc.cat)

2. CARACTERÍSTIQUES TÈCNIQUES DE L'AIXECAMENT

L'aixecament l'hem realitzat a escala 1:3.000 a partir, principalment, de les ortoimatges en infraroig color vigents en cada moment a escala 1:2.500 (geoservei de l'ICC, Institut Cartogràfic de Catalunya). El procés de l'aixecament cartogràfic ha consistit en tres fases:

1) Fotointerpretació en pantalla del territori i delimitació de polígons de les àrees que a la ortofotoimatge es veuen més homogènies (a escales compreses entre 1:2.500 i 1:3.000). L'àrea mínima establerta per dibuixar polígons és de 2.000 m², per sota de la qual només es delimiten si són hàbitats molt especials que estan per sobre els 1.000 m² o bé quan contacten amb els límits de l'àrea cartografiada. Les unitats forestals i pre-forestals s'han revisat amb una imatge LIDAR cedida per l'ICGC, i s'han assignat com a forestals aquelles on els arbres fan més de 6 metres d'alçada.

2) Treball de camp, amb correccions de la delimitació dels polígons prèviament dibuixats en pantalla, i assignació a una unitat d'hàbitat CORINE. Per la correcta assignació dels hàbitats ens hem basat en les fitxes del Manual dels Hàbitats de Catalunya (Vigo *et al.*, 2005, 2018). Durant el treball de camp també hem identificat aquells hàbitats que són de dimensions molt reduïdes, molts d'ells no visibles a l'ortoimatge, dels quals n'hem obtingut les coordenades precises amb GPS, per poder generar una capa complementària de punts.

3) Redibuixat en pantalla dels polígons incorporant totes les modificacions considerades segons les observacions fetes al camp, creació de la capa de punts a partir dels punts marcats amb GPS, i assignació de les unitats d'hàbitats corresponents als polígons i punts generats. Pel tractament informàtic de les capes s'ha fet servir el programari ArcGis.

El significat dels camps de les taules d'atributs de les dues capes és el següent:

Per la taula de polígons:

U	Hàbitat CORINE, per exemple 32.1121⁺
UTEXT	Codi i enunciat complet de l'hàbitat CORINE, per exemple 32.1121⁺ Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània
HIC	Hàbitat d'Interès Comunitari, per exemple 9340
HICTEXT	Codi i enunciat complet de l'Hàbitat d'Interès Comunitari, per exemple 9340 Alzinars i Carrascars
PRIORITARI	Indica si es tracta d'un HIC prioritari (Si) o no (No)
TIPUS	Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (1 = sí, 0 = no, 2 = no constatat)

Per a la taula de punts:

U	Hàbitat CORINE, per exemple 34.81
UTEXT	Codi i enunciat complet de l'hàbitat CORINE, per exemple 34.81 Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb <i>Aegilops geniculata</i> (traiguera), <i>Bromus rubens</i>, <i>Medicago rigidula</i>, <i>Carthamus lanatus</i>..., de

	terra baixa
SUP	Superfície ocupada per l'hàbitat (en m ²)
RADI	Precisió en la localització dels punts. Els capturats amb GPS tenen un valor de 10 m, la resta, situats a partir d'indicacions geogràfiques tenen un valor més gran
HIC	Hàbitat d'Interès Comunitari, per exemple 9340
HICTEXT	Codi i enunciat complet de l'Hàbitat d'Interès Comunitari, per exemple 9340 Alzinars i Carrascars
PRIORITARI	Indica si es tracta d'un HIC prioritari (Si) o no (No)
TIPUS	Indica si el polígon recull una bona representació, típica i ben estructurada de l'hàbitat en qüestió (1 = sí, 0 = no, 2 = no constatat)

El resultat final de la cartografia és una capa amb 4.102 polígons, i una altra capa amb 1.647 punts (Figura 3).

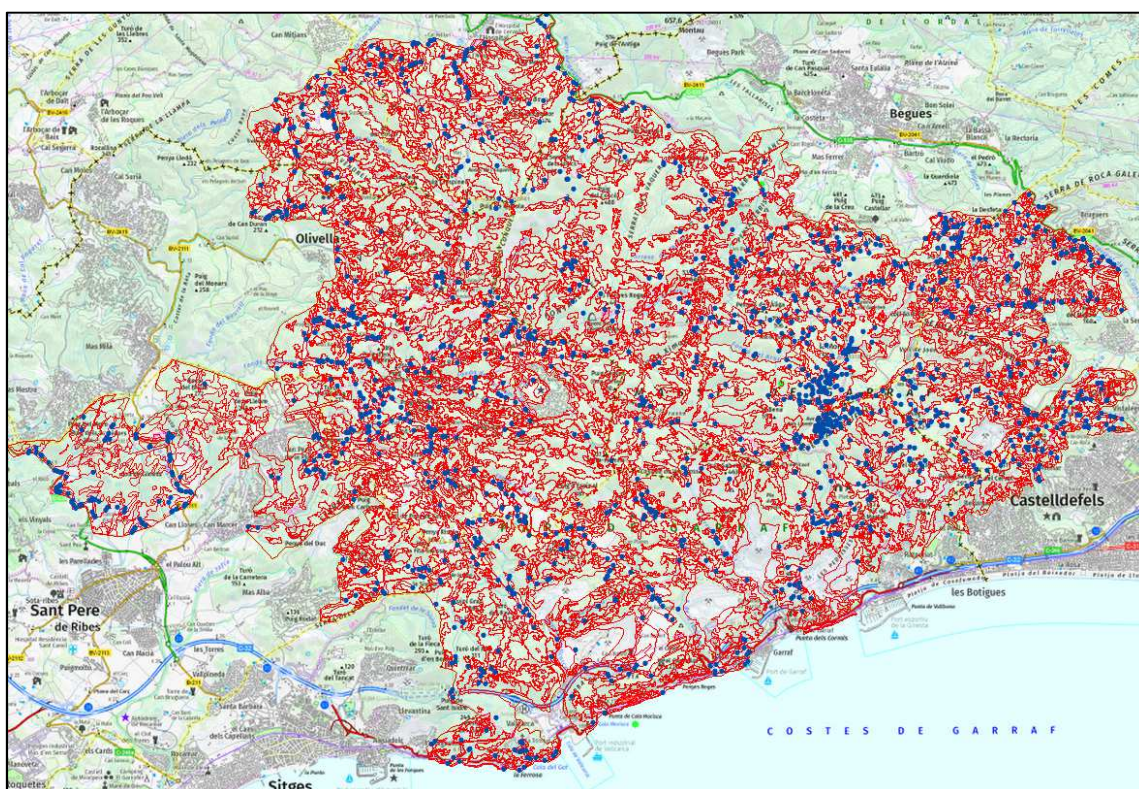

Figura 3. Resultat final de l'aixecament cartogràfic entre els anys 2018 i 2020 (i any 2015 pel sector inclòs dins el parc d'Olèrdola).

3. AMPLIACIÓ DE LA LLEGENDA

A continuació llistem i comentem les 119 unitats CORINE reconegudes entre les dues capes, ordenades jeràrquicament segons el seu codi. Aquests codis i els seus enunciats es corresponen exactament amb els que s'especifiquen al Manual d'Hàbitats de Catalunya (Vigo *et al.*, 2005) amb les excepcions fetes al document metodològic de Carreras & Ferré (2011).

Per a cadascuna de les unitats detallem la següent informació:

- Codi i enunciat: els codis que duen una creu com a superíndex són els que es van crear de nou en fer la llista d'hàbitats de Catalunya, respecte de la llista original, en anglès.
- Comentari de les seves particularitats (composició, distribució, interès).
- Estat de conservació general en aquest territori: fa referència a la qualitat de l'hàbitat, prenent com a base de referència el model "ideal" descrit al Manual d'Hàbitats. Pot tenir quatre valors, bo (3), mitjà (2), dolent (1) i no constatat (0).
- Codi i l'enunciat dels hàbitats d'interès comunitari (indicant si és prioritari o no), si s'escau.

1 AMBIENTS LITORALS I SALINS

16 PLATGES ARENOSES I DUNES

16.1 PLATGES ARENOSES

16.111⁺ Platges arenoses supralitorals sense vegetació

Només comprèn dos petits fragments de la platja arenosa de la cala de la Ginesta, que són molt freqüentats i on no s'hi troba, per tant, vegetació psammòfila.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	0	4.672,14	1

HIC que hi correspon: Cap.

17 PLATGES DE CÒDOLS

17.1 CODOLARS LITORALS SENSE VEGETACIÓ

17.11* Codolars supralitorals sense vegetació

Hem marcat un sol punt d'aquesta unitat a la Cala Forn.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	750,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

18 PENYA-SEGATS I COSTES ROCOSSES

18.2 PENYA-SEGATS I COSTES ROCOSSES AMB VEGETACIÓ VASCULAR

18.223⁺ Penya-segats litorals de la costa central i meridional

Els penya-segats del sector litoral del parc del Garraf tenen poca entitat per la seva poca alçada, i es caracteritzen principalment per la presència de *Crithmum maritimum* i de *Limonium* sp.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
4	0	141.377,50	2

HIC que hi correspon: **1240 Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (*Limonium* spp.) endèmiques**

2 AIGÜES CONTINENTALS

22 AIGÜES DOLCES ESTAGNANTS

22.1 AIGÜES DOLCES ESTAGNANTS

22.13 Aigües dolces estagnants eutròfiques

A la riera de Begues al seu pas per Santa Susanna el riu aflora a la superfície, i en un punt concret s'embassa i s'hi formen poblacions d'algues verdes filamentosos.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	100,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

22.4 VEGETACIÓ AQUÀTICA

22.441 Poblaments submersos d'asprelles (*Chara* spp.) de basses i estanys d'aigües carbonàtiques

Hem trobat dues basses amb asprelles, l'una al fondo de Montseva (al costat de la font), de dimensions molt reduïdes, i l'altra a la paret nord del mas de Jaques. Aquesta darrera l'hem assignat al tipus = 0 pel fet de no tractar-se d'una bassa natural.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	2	18,00	3

HIC que hi correspon: **3140 Aigües estagnants oligomesotròfiques, dures, amb vegetació bentònica de carofícies**

24 AIGÜES CORRENTS

24.2 CODOLARS FLUVIALS

24.21 Codolars fluvials sense vegetació

Només ghem marcat tres trams de la riera de Jafre com a codolars sense vegetació. En general els codolars que trobem al parc porten vegetació no específica (unitat 24.226), i els trams sense vegetació que s'hi troben solen ser curts i hi queden inclosos.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	3	3.300,00	3

HIC que hi correspon: Cap.

24.226 Codolars fluvials amb vegetació no especialitzada, sobretot a terra baixa

Degut a la naturalesa carbonàtica del massís del Garraf bona part dels llits dels principals torrents i barrancs corresponen a codolars, ja que l'aigua s'infiltra i no forma cursos d'aigua permanents. Els polígons i punts que hem representat al mapa són només de les rieres de Begues i de Jafre, on els codolars hi són més extensos i el llit del torrent és més ample (si bé en la major part del seu recorregut l'amplada no arriba als 10 metres mínims necessaris per poder delimitar un polígon).

No hem trobat cap codolar que porti vegetació especialitzada. En els polígons i punts que hem marcat hi creixen espècies banals d'ambients relativament ruderalitzats (*Psoralea bituminosa*, *Plantago lanceolata*, *Dactylis glomerata*, *Foeniculum vulgare*...) o de sòls magres (*Bupleurum fruticosum*, *Phagnalon saxatile*, *Sedum sediforme*...). També s'hi troben espècies llenyoses de les brolles o màquies dels voltants, com per exemple *Dorycnium pentaphyllum*, degut al poc dinamisme que experimenten. Finalment, destacar que els diversos trams on la vegetació hi és ruderal els hem inclòs dins la unitat 87.21*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
9	15	56.885,41	3

HIC que hi correspon: Cap.

24.52 Comunitats de teròfits alts —*Polygonum lapathifolium* (presseguera borda), *Chenopodium glaucum* (moll farinell), *Xanthium italicum* (llapassa borda), *Bidens frondosa*... —, nitròfiles, de fangars de les vores de riu

Hàbitat que apareix dispers a les parts baixes de la riera de Begues, en petites bassetes temporals on s'acumulen fangs.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	4	400,00	

HIC que hi correspon: **3270 Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del *Chenopodium rubri* (p.p.) i del *Bidention* (p.p.)**

3 VEGETACIÓ ARBUSTIVA I HERBÀCIA

31 BOSQUINES I MATOLLARS DE MUNTANYA I D'AMBIENTS FRESCALS DE TERRA BAIXA

31.8 BOSQUINES, MATOLLARS I HERBASSARS GENERALMENT PREFORESTALS O POSTFORESTALS

31.8127⁺ Saücars (bosquines de *Sambucus nigra*), amb vidalba (*Clematis vitalba*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., higròfils i subnitròfils, lligats sobretot als boscos de ribera

El saüc (*Sambucus nigra*) va apareixent en alguns punts de la riera de Begues de manera aïllada, però només al tram que passa prop de les vinyes de Santa Susanna hi ha poblaments densos i extensos on hi és dominant, acompanyat en aquest cas de *Rubus ulmifolius* i *Bupleurum fruticosum*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
1	0	5.515,61	3

HIC que hi correspon: Cap.

31.863 Falgars (poblaments de *Pteridium aquilinum*), xeromesòfils, de la muntanya mitjana (i de terra baixa)

Els falgars de *Pteridium aquilinum* són rars al parc. Els pocs punts que n'hem marcat es troben al sector àcid, ja siguin sobre substrat paleozoic com triàsic (conglomerats vermells del Buntsandstein), sempre en fondals humits (obaga del castell d'Eramprunyà, torrent de les Comes, Rajoleria de can Bassoles). Formen poblacions de dimensions força reduïdes, generalment barrejats amb bardisses (unitat 31.891).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	3	46,00	3

HIC que hi correspon: Cap.

31.891 Bardisses amb roldor (*Coriaria myrtifolia*), esbarzer (*Rubus ulmifolius*)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)

Les bardisses es localitzen als indrets on hi ha més humitat edàfica, sobretot en fondals o en indrets planers amb una certa acumulació de sòl. En general són més extenses a les zones de substrat àcid, tant paleozoic com triàsic del Buntsandstein, més favorables a retenir la humitat edàfica que els substrats calcaris de bona part del massís del Garraf. Fora de les zones àcides, a la resta del massís es troben formant taques de dimensions variables, de les quals hem representat aquelles amb una mida superior als 50 m².

L'espècie dominant hi sol ser *Rubus ulmifolius*, acompanyat de *Coriaria myrtifolia* a la zona de substrat àcid i a la cara nord del massís (Begues, Olesa de Bonesvalls), més humits, així com a la vall de Vallcarca, on aquesta espècie es fa molt abundant. A la resta del parc, *Coriaria myrtifolia* és inexistent o molt escassa. A les zones de tendència menys marítima també hi sol ser abundant *Prunus spinosa*, i en menor mesura *Crataegus monogyna*. En alguns casos hi conviuen algunes espècies poc freqüents al territori, com *Pteridium aquilinum*, *Lithospermum purpureocaeruleum*, *Aquilegia vulgaris* o *Geranium sanguineum*, que no són exclusives d'aquest hàbitat però també troben les condicions favorables per al seu creixement als indrets més humits.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
43	102	331.924,82	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.1 MÀQUIES I ALTRES BOSQUINES ALTES

32.1121⁺ Màquies d'alzina (*Quercus ilex*), acidòfiles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània

Les màquies silicícules d'alzina es concentren sobre els substrats àcids del sector nord-oriental del parc, sense mostrar preferència per cap orientació en particular.

Aquesta unitat sovint es fa difícil de destriar de la màquia silicícola d'arboç (unitat 32.311), ja que *Arbutus unedo* és molt abundant al territori cartografiat. Quan el recobriment de *Quercus ilex* és d'aproximadament un 20%, tot i la gran abundància d'arboç, ho hem adjudicat a la unitat 32.1121⁺, mentre que quan les alzines són molt disperses enmig de la matriu d'arboç ho assignem a la unitat 32.311. També es barreja, sovint, amb els bruguerars d'*Erica arborea* (unitat 32.322⁺); en són un bon exemple els vessants que miren cap a la carretera de Gavà a Begues (BV-2041), on es van alternant màquies d'alzinar amb bruguerars.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
20	0	321.073,85	3*

*tot i que moltes sembla que es trobin en un estadi incipient de successió colonitzant les màquies d'arboç de la unitat 32.311.

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**

32.1131⁺ Màquies d'alzina (*Quercus ilex*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània

Les màquies calcícoles d'alzina es distribueixen al llarg d'una franja homogènia que va del SE al NW del parc, sempre sobre substrat calcari i principalment en orientacions de tendència obaga. A la resta del massís les condicions especialment xèriques no afavoreixen la presència de l'alzina, que només pot créixer als enclavaments més ombrívols, en obagues i fondals. Destaca el polígon que n'hem marcat al fondo de l'Alzina, a Campdàsens (Sitges), molt allunyat de l'àrea de distribució actual d'aquest hàbitat al parc.

Aquesta unitat presenta la mateixa problemàtica que la unitat sobre substrats àcids, en aquest cas essent difícil de destriar de la màquia calcícola d'arboç (unitat 32.1B⁺). Sovint hem comprovat com les màquies d'alzina es troben a les parts més altes i pendents dels vessants, amb sòls més rocosos, mentre que quan el vessant perd inclinació la dominància és de la màquia d'arboç (*Arbutus unedo*). En condicions naturals totes elles evolucionaran cap a les formacions forestals dominades per alzines (unitat 45.3121⁺).

En molts casos, no es tracta de màquies pures de *Quercus ilex*, sinó que també hi creixen abundantment *Arbutus unedo* o *Phyllirea latifolia*. Les altres espècies acompanyants que les caracteritzen són menys freqüents: *Viburnum tinus* es troba abundantment al sector nord del

parc (Olesa de Bonesvalls i Begues) i es va fent rara a mesura que ens apropem al mar (apareix només a les obagues més ombrívols de la resta del territori), o *Ruscus aculeatus* en general és molt poc freqüent. Les poques localitats d'*Acer monspessulanum* del parc (obagues de Pla Rovirós, i del Pla de Carxol) es troben en polígons d'aquesta unitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
151	0	3.400.252,69	3*

tot i que moltes sembla que es trobin en un estadi incipient de successió colonitzant les màquies d'arboç de la unitat 32.1B.

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**

32.1152* Màquies amb barreja d'alzina (*Quercus ilex*) i roures (*Quercus* spp.), de les terres mediterrànies

Les màquies d'alzina i roure es concentren principalment a les obagues de la Serra de Can Perers, del Turó d'en Vinader i del Turó de la Desfeta (en aquesta darrera localitat també en vessants orientats a l'est i fins i tot solells).

Es tracta de formacions que no superen els 4-5 metres d'alçada, on les espècies acompanyants són les característiques de l'alzinar (*Arbutus unedo*, *Rhamnus alaternus*, *Phyllirea latifolia*...), tot i que localment s'hi fan espècies més exigents a nivell d'humitat com *Primula veris* o *Aquilegia vulgaris*. Destaquem també dos polígons en orientació solella a la base de la Desfeta i prop de can Flocant, on el sotabosc està dominat per *Ampelodesmos mauritanica* (marcats com a tipus = 0 per la seva singularitat).

El polígon marcat al sector d'Olèrdola té la particularitat de presentar individus atribuïbles a *Quercus ilex* i d'altres a *Quercus rotundifolia*. Per coherència amb la resta del territori del parc l'hem assignat a la unitat actual, però amb tipus = 0 per deixar constància d'aquest fet.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
22	0	263.090,84	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars**

32.123 Màquies de llentiscle (*Pistacia lentiscus*), de terra baixa

Les màquies de llentiscle es troben per tot el territori cartografiat, formant taques de dimensions reduïdes que en cap cas no arriben a superar una hectàrea.

Es tracta de formacions denses i monoespecífiques (o gairebé) de *Pistacia lentiscus*. No podem descriure una ecologia particular d'aquest hàbitat, ja que tot i que sovint el trobem en vessants solells i secs, o bé en marges de torrents, on les espècies acompanyants són les

característiques de les garrigues dels voltants (en aquests casos l'hem marcat com a tipus = 1), també es fa amb freqüència envoltant masos en ruïnes (Masets de Jafre, Jafre, Carxol, Mas Vendrell), o fent formacions lineals als marges de camps (Can Flocant, Mas Mallol...), casos que hem caracteritzat amb tipus = 0.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
21	18	83.478,85	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.1311 Cadequers (màquies o garrigues amb abundància de *Juniperus oxycedrus* arborescent), no litorals

Hem marcat uns quants polígons i punts d'aquesta unitat, de dimensions sempre modestes, que es troben distribuïts per tot el territori.

Es tracta d'indrets dominats per la garriga (unitats 32.2191 o 32.41) en què *Juniperus oxycedrus* es fa especialment abundant. Els polígons i punts marcats al mapa han estat detectats durant el treball de camp, però de ben segur que l'hàbitat es localitza en molts d'altres indrets, dins de la gran matriu de garrigues del parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
15	5	85.591,90	3

HIC que hi correspon: **5210 Màquies i garrigues amb *Juniperus* spp. arborescents, no dunars**

32.1321 Savinoses (màquies o garrigues amb abundància de *Juniperus phoenicea* subsp. *phoenicea* arborescent), calcícoles, de les contrades mediterrànies no litorals

Hem marcat dues taques d'aquest hàbitat al costat de Campdàsens, concretament un punt on trobem una màquia oberta de *Juniperus phoenicea* sobre pradells subnitròfils (unitat 34.81) i llistonars (unitat 34.511), i un polígon on l'espècie es fa especialment abundant dins d'una garriga termòfila (unitat 32.2191).

Molt probablement deu haver-hi altres punts de dimensions reduïdes d'aquest hàbitat en aquest sector del parc, on *Juniperus phoenicea* es fa molt abundant també al sotabosc d'algunes pinedes de la unitat 42.8411⁺.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
1	1	3.645,22	2

HIC que hi correspon: **5210 Màquies i garrigues amb *Juniperus* spp. arborescents, no dunars.**

32.143 Màquies o garrigues amb pins blancs (*Pinus halepensis*) esparsos

Per tota l'àrea perifèrica del parc trobem sectors on les garrigues (unitats 32.2191, 32.24, 32.41) i màquies (unitats 32.1131⁺, 32.1B⁺...) presenten una cobertura esclarissada i discontinua de *Pinus halepensis*. Sovint corresponen a zones limítrofs amb pinedes més denses (inexistents a la part central del parc), o bé a zones que han patit algun incendi i on la població de pins ha quedat molt esparsa.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
167	0	2.799.903,63	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.1B⁺ Arboçars (formacions d'*Arbutus unedo*), calcícoles, de terra baixa i de les muntanyes mediterrànies

Les màquies calcícoles d'*Arbutus unedo* són especialment abundants i sovint ocupen grans extensions a la part central i més elevada del parc, en fondals i vessant de tendència obaga. En aquesta àrea hi hem marcat diversos polígons de més de 10 hectàrees. La unitat esdevé menys freqüent al sector marítim proper a Sitges, on les condicions climàtiques ja no afavoreixen la presència de l'espècie, i al sector nord-occidental, on l'espècie sol formar part de les màquies d'alzinar (unitat 32.1131⁺) o del sotabosc d'alzinars (unitats 45.3121⁺ i 45.3123⁺).

Al sector occidental del Garraf, prop d'Olivella (zones properes de can Camps, mas d'Aliona...), trobem obagues amb una certa abundància d'*Arbutus unedo* esparsos enmig d'una matriu de pins joves. Tot i que pròpiament no s'haurien de considerar màquies, hem inclòs aquestes àrees dins de la unitat 32.1B⁺ amb tipus = 0, amb l'objectiu de destacar la seva presència i potencialitat en un sector del parc eminentment dominat per les pinedes en regeneració (unitat 32.B⁺).

En general, s'hi troben espècies característiques dels alzinars, entre les quals *Viburnum tinus*, que es va fent escàs a mesura que ens apropem al mar i només apareix en alguns punts especialment ombrívols i humits dels sectors meridionals. També, *Buxus sempervirens* s'hi barreja amb freqüència, sobretot a les parts altes i septentrionals del massís.

Les màquies d'*Arbutus unedo* representen un estadi successional de recuperació dels alzinars, amb les màquies dels quals sovint entren en contacte, tal com s'ha explicat a la unitat 32.1131⁺. Ocasionalment l'espècie dominant no és *Arbutus unedo*, sinó *Phyllirea latifolia* (obagues prop de Jaques), *Rhamnus alaternus* (torrent de la Llaureda) o les dues espècies barrejades (capçalera del fondo del Barral), casos que hem marcat amb tipus = 0.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
199	11	4.466.333,26	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.2 BOSQUINES I MATOLLARS TERMÒFELS MEDITERRANIS

32.214 Garrigues dominades per llentiscle (*Pistacia lentiscus*), de les contrades mediterrànies càlides

Hem marcat unes poques taques d'aquesta unitat, localitzades sobretot a primera línia de mar sobre els penya-segats, i al sector central del parc (al Campgràs i rodalies de Vall de Joan). Al litoral, ben bé a primera línia de costa, *Pistacia lentiscus* es fa dominant sobre *Quercus coccifera* i agafa formes pulviniformes a causa de l'acció del vent i els aerosols marins. D'altra banda, a la part central i més elevada del territori, puntualment *Pistacia lentiscus* també es fa dominant en alguns indrets, formant taques d'uns centenars de metres quadrats a unes poques hectàrees.

En el moment de fer el treball de camp al sector de Campgràs i rodalies (maig de 2018), hi havia quantitats ingents d'erugues de *Lymantria dispar* consumint les fulles tant de *Quercus coccifera* com de *Pistacia lentiscus*, deixant les dues espècies completament defoliades. Desconeixem si és un fenomen recurrent que es dona cada any a aquesta època, però en tot cas, les espècies esmentades estaven greument afectades (veure imatge adjunta).

Pistacia lentiscus i *Quercus coccifera* defoliats per l'acció de *Lymantria dispar* al Campgràs, maig de 2018.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
16	5	177.146,17	1

HIC que hi correspon: Cap.

32.215 Garrigues dominades per argelaga (*Calicotome spinosa*), de les contrades mediterrànies càlides

L'argelaga negra (*Calicotome spinosa*) és una espècie poc freqüent al parc. Sobre substrats calcaris en n'hem marcat 6 punts, sempre de dimensions reduïdes (poques desenes o centenars de metres quadrats), en sectors meridionals dins el domini de les màquies i garrigues termòfiles.

En els punts marcats *Calicotome spinosa* no sol ser dominant, sinó que és abundant dins la matriu de *Quercus coccifera* (casos marcats amb tipus = 0). Són destacables per les grans dimensions dels seus individus els dos punts situats aels marges dels camps de Casa Vella.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	6	590	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.218 Murtars (garrigues de *Myrtus communis*), de les contrades mediterrànies càlides

Tot i que no hem trobat veritables murtars, hem marcat tres punts d'aquest hàbitat a la riera de Vilafranca (o de Canyelles) entre el Racó i el Raset, on hem trobat petits grups de *Myrtus communis* entre bardisses, pinedes i arbredes d'arbres exòtics. Es tracta, doncs, d'un hàbitat mal constituït i en mal estat de conservació per la degradació i el creixement d'espècies exòtiques.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	3	350	1

HIC que hi correspon: Cap.

32.2191 Garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), de les contrades mediterrànies càlides

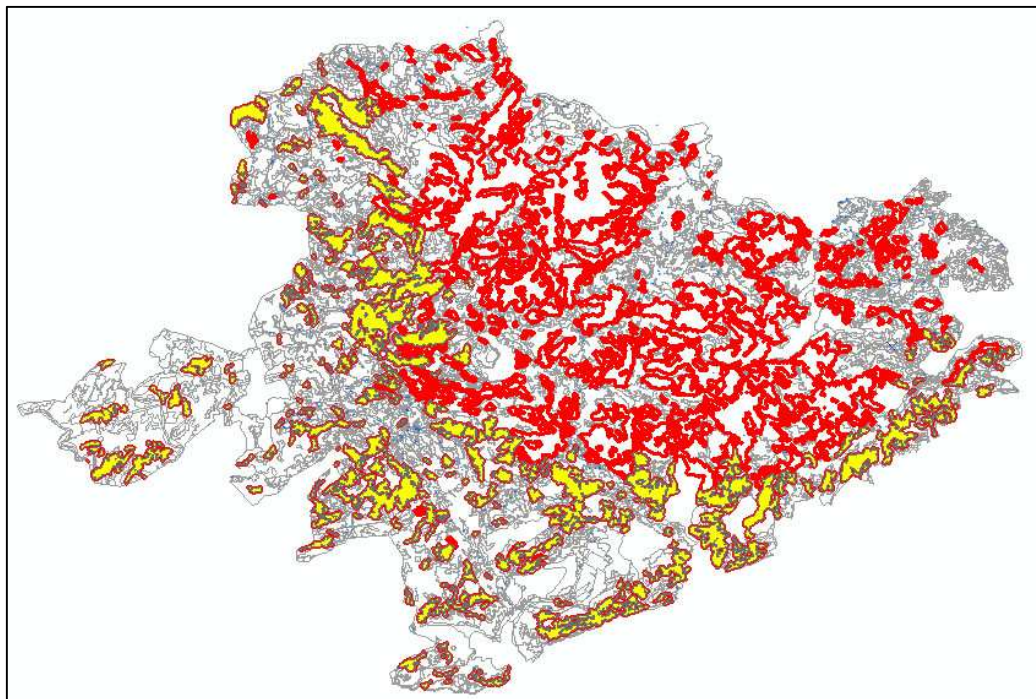
Les garrigues termòfiles són uns dels hàbitats més abundants al parc, on ocupen més de 1.000 ha. Són abundants al sector proper al mar, i penetren cap a l'interior a la meitat occidental del parc, des de Campdàsens fins la vall de Santa Susanna. Formen taques homogènies de dimensions sovint considerables (de fins a 50 hectàrees), principalment en vessants solells i parts altes. Aquesta unitat només es troba representada amb polígons, pel fet que els punts representen dades irrellevants atesa la seva àmplia distribució i gran extensió al parc.

Les garrigues termòfiles formen part de la sèrie successional de la màquia d'ullastre i margalló (*Querco-Lentiscetum*), que seria tipus potencial de vegetació on les condicions ambientals no permeten l'establiment de l'alzinar. Juntament amb *Quercus coccifera*, hi conviu abundantment *Pistacia lentiscus*, i en menor mesura *Chamaerops humilis*. També són indicadores d'aquesta unitat *Olea europaea* var. *sylvestris* o *Rhamnus lycioides*, que són molt

abundants prop de la costa però es van fent més escasses cap a l'interior del massís, i *Ceratonia siliqua*, que només és abundant als vessants directament exposats al mar. Sovint aquestes garrigues porten una gran abundància de *Rosmarinus officinalis*, que ens fa marcar-les amb tipus = 0.

La pròpia estructura de la garriga afavoreix la presència de diferents hàbitats, que creixen formant una matriu inextricable que queda inclosa en la unitat 32.2191, però que marquem com a punts o petits polígons en els casos en què la garriga és més laxa, per donar-los rellevància. Entre aquests hàbitats, els més habituals són els llistonars (unitat 34.511), les timonedes (unitat 32.47) i els prats de pelaguers (unitat 34.6322*).

El trànsit entre les garrigues termòfiles i les garrigues de la unitat 32.41, localitzades a les zones més elevades i interiors del massís, és gradual, amb *Chamaerops humilis* es fent-se progressivament més escàs. En alguns punts molt propers al litoral, i en ple domini de les màquies termòfiles, trobem uns pocs indrets on hi creixen algunes alzines disperses, com al fondo del Fanxó, que hem marcat amb tipus = 0.

Distribució de les garrigues termòfiles (de color groc, unitat 32.2191) i de les garrigues sense espècies termòfiles (de color vermell, unitat 32.41)

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
263	0	11.022.823,61	3

HIC que hi correspon: **5330 Matollars termomediterranis i predesèrtics**

32.21C Matollars dominats per ginestó (*Osiris alba*), de les contrades mediterrànies càlides

El ginestó és rar a l'àrea cartografiada, apareix de forma dispersa i sempre en forma de petites superfícies en alguns fons de vall i en marges forestals.

Només n'hem marcat un punt de 50 metres quadrats a la riera de Vilafranca.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	50,00	1

HIC que hi correspon: Cap.

32.23 Brolles o garrigues envaïdes per càrritx (*Ampelodesmos mauritanica*), de les contrades mediterrànies càlides

Aquesta és la segona unitat en ordre d'importància al parc, on ocupa al voltant de 1.600 ha. És present en qualsevol zona del parc i en qualsevol orientació, i només es fa rara a les zones forestals que ja són plenament dins el domini de l'alzinar al sector d'Olesa de Bonesvalls i Begues, on els vessants estan coberts majoritàriament per pinedes. Alguns dels polígons més extensos de la cartografia pertanyen a aquesta unitat (hi ha cinc polígons de més de 50 hectàrees, dos dels quals en fan més de 100), localitzats al sector central del parc (Vallgrassa, W de la Serra de la Guàrdia) i només un sobre el Rat-Penat i els turons de Castelldefels. Aquesta unitat només es troba representada amb polígons, pel fet que els punts representen dades irrellevants atesa la seva àmplia distribució i gran extensió al parc.

Ampelodesmos mauritanica és una gramínia àmpliament distribuïda per tot el territori i afavorida pels incendis, que es troba present en bona part dels hàbitats. Als polígons assignats a aquesta unitat l'espècie es fa tan abundant que l'estructura i composició de les garrigues (unitats 32.2191 i 32.41) o brolles (sobretot unitat 32.42) originals queda molt alterada i desdibuixada.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
368	0	16.432.749,41	3

HIC que hi correspon: **5330 Matollars termomediterranis i predesèrtics.**

32.24 Garrigues amb abundància de margalló (*Chamaerops humilis*), de les contrades mediterrànies càlides

En vessants assolellats, rocosos i de fort pendent dels sectors interiors de la meitat occidental del parc (valls de Jafre i Santa Susanna, Olivella...), i ocasionalment prop de la costa, les garrigues termòfiles que s'hi formen són força esclarissades a causa de l'orografia abrupta i la gran quantitat de roca aflorant. Tot i que la composició florística no difereix de la de la unitat 32.2191, sí que es fa remarcable la importància relativa que hi pren *Chamaerops humilis*, fet que ens fa assignar-les a la unitat 32.24.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
37	0	700.228,77	3

HIC que hi correspon: **5330 Matollars termomediterranis i predesèrtics**

32.3 BOSQUINES I MATOLLARS SILICÍCOLES MEDITERRANIS

32.311 Arboçars (formacions d'*Arbutus unedo*) i altres bosquines silicícoles, de les contrades mediterrànies occidentals

Les màquies silicícoles d'*Arbutus unedo* ocupen grans extensions en orientacions obagues i fondals a la zona àcida del parc, entre la Desfeta, el castell d'Eramprunyà i la Sentiu. També hem detectat aquest hàbitat a l'obaga de la serra de Can Perers i a la Creu de Coll Fitó, on els conglomerats vermells del triàsic afloren puntualment.

Forment part de la successió vegetal que conclou amb els alzinars, amb les màquies dels quals sovint entren en contacte, tal com s'ha explicat a la unitat 32.1121⁺. Ocasionalment, l'espècie dominant no hi és *Arbutus unedo*, sinó *Phyllirea latifolia* (o més rarament *Rhamnus alaternus*), i en aquests casos, els polígons estan marcats amb tipus =0.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
28	0	487.135,79	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.322⁺ Bruguerars dominats per bruc boal (*Erica arborea*), silicícoles, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes

L'àrea de distribució principal dels bruguerars dins el parc és al sector àcid, sobre les pissarres paleozoiques i els conglomerats vermells del triàsic, preferentment en vessants solells, deixant pas a les màquies d'arboç (unitat 32.311) a les obagues. Tot i això, els límits entre una i altra unitat sovint no són clars, i es troben exemplars d'*Arbutus unedo* dins la matriu de bruguerar i viceversa. També cal tenir en compte el paper preeminent que té *Quercus coccifera* en el context de l'àrea d'estudi, essent molt abundant dins els bruguerars.

Fora del territori àcid del parc hem marcat unes quantes localitats on apareixen poblacions d'*Erica arborea* de dimensions reduïdes. D'una banda, hem trobat poblacions en algunes obagues i fondals a l'interior del massís (vall de Vallgrassa, fondo de Cova Fumada, vall Ximosa, puig Verdager, riera de Carxol), i d'altra banda, hem constatat com al fons de les dolines (dolines de Campgràs, bassa de l'Infern, pla de les Basses) sembla que *Erica arborea* també hi troba condicions de certa acidesa del substrat, probablement a causa de la presència d'argiles. En aquest darrer cas hem marcat els punts amb tipus = 0, per la seva singularitat ecològica dins el context del massís del Garraf.

Volem fer notar que la primavera de 2018 alguns zones (entre elles l'extens polígon de més de 30 hectàrees que baixa d'Eramprunyà cap a la Sentiu i la Rajoleria de Can Bassoles), presentaven molts individus secs, no sabem si a causa d'un incendi o d'algun episodi de sequera que s'hagi viscut en temps recents (veure imatge adjunta).

Bruguerar sobre la Sentiu, amb molts individus secs. Primavera de 2018.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
32	9	529.799,13	2*

*Els bruguerars tindrien un estat de conservació baix (1) al sector esmentat anteriorment que va d'Eramprunyà a la Sentiu.

HIC que hi correspon: Cap.

32.341 Estepars dominats per estepa negra (*Cistus monspeliensis*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Dins el parc les brolles de *Cistus monspeliensis* són presents per tot el territori, de manera fragmentària ocupant sempre taques de dimensions reduïdes. Només prop del monestir budista de Plana Novella n'hem pogut marcar dos polígons, on la brolla colonitza antics conreus. A la resta del territori n'hem marcat alguns punts d'entre 50 i 200 metres quadrats, en situacions ecològiques i topogràfiques diverses, des de fondals a zones argiloses dins les dolines. Aquests punts testimonien la possible existència d'altres indrets amb brolles una mica més extenses.

Hem marcat tant els polígons com els punts d'aquesta unitat amb tipus = 0, ja sigui ateses les dimensions reduïdes que tenen, que no permeten que formin un matollar ben estructurat ni característic, ja sigui perquè es troben sobre substrat calcari i no àcid, i per tant no porten la composició florística típica que n'indica el manual.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	9	20.012,46	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.348 Estepars d'estepa blanca (*Cistus albidus*), silicícoles, de terra baixa

No hem trobat cap brolla acidòfila de *Cistus albidus* al sector àcid del parc, però l'espècie sí que hi creix, i molt ocasionalment forma poblacions d'unes poques desenes de metres quadrats, que no hem marcat per no considerar-les una brolla com a tal. No obstant això, no descartem que en pugui aparèixer en algun indret assolellat per on no haguem passat en fer el treball de camp.

32.375⁺ Brolles dominades per argelaga negra (*Calicotome spinosa*), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes

Com ja s'ha comentat a la unitat 32.215, *Calicotome spinosa* és una planta poc freqüent al parc. Sobre substrat àcid només n'hem trobat dues poblacions força obertes d'unes desenes de metres quadrats, que hem volgut marcar per la seva singularitat dins el parc i per senyalar la seva possible presència en d'altres indrets de difícil accés.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	2	100,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.4 BOSQUINES I MATOLLARS CALCÍCOLES MEDITERRANIS

32.41 Garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), sense plantes termòfiles o gairebé

Les garrigues sense plantes termòfiles formen la unitat que ocupa més superfície al parc, al voltant d'unes 2.000 ha. Són molt abundants i sovint extenses a l'interior del massís, així com en les zones planes culminants de les serres més marítimes, dibuixant un arc complementari al que dibuixen les garrigues de la unitat 32.2191. Aquesta unitat només es troba representada amb polígons, pel fet que els punts representen dades irrellevants atesa la seva àmplia distribució i gran extensió al parc.

En aquestes garrigues, les espècies termòfiles (*Chamaerops humilis*, *Rhamnus lycioides*, *Olea europaea* var. *sylvestris*) desapareixen o es fan molt rares, de manera que hi ha un empobriment pel que fa a les espècies llenyoses que s'hi troben, que bàsicament són *Quercus coccifera* i *Pistacia lentiscus*. A mesura que ens apropem al mar, la influència marítima s'hi deixa sentir més i comença a aparèixer *Chamaerops humilis*, primer de manera anecdòtica,

després fent-se progressivament més abundant, fins que ens trobem ja de ple en la unitat de garrigues termòfiles (32.2191). Aquestes garrigues de trànsit entre les termòfiles i les de la unitat 32.41, on encara hi ha una certa presència de *Chamaerops humilis*, les hem adjudicat a la unitat present, perquè opinem que potencialment pertanyen al domini de l'alzinar, tot i que degut a la presència d'aquesta espècie termòfila les hem marcat amb tipus = 0. Així mateix, a les parts altes i obagues del sector nord-occidental del parc les garrigues s'enriqueixen en *Buxus sempervirens*, especialment abundant en aquesta àrea.

Les garrigues que pertanyen a aquesta unitat formen part de la sèrie successional de l'alzinar (*Quercetum ilicis*, unitat 45.3121⁺), i per tant es fan als indrets on potencialment podria arribar-s'hi a desenvolupar un bosc.

Igual com s'ha comentat per la unitat 32.2191, la pròpia estructura de les garrigues fa que en la matriu del paisatge s'hi trobin timonedes (unitat 32.47), llistonars (unitat 34.511), prats de pelaguers (unitat 34.6322⁺) i prats emmatats de jonça (unitat 34.721), que només es representen a la cartografia quan formen taques de dimensions prou remarcables. Sovint, també, les garrigues porten una gran abundància de *Rosmarinus officinalis*, indicant que són zones que han evolucionat de brolla cap a garriga. En aquests darrers casos, la gran abundància de romaní ens fa marcar-les amb tipus = 0, pel fet que no s'ajusten a la descripció que en fa el Manual dels Hàbitats.

En el moment de fer el treball de camp al sector de Campgràs i rodalies (maig de 2018), hi havia quantitats ingents d'erugues de *Lymantria dispar* consumint les fulles tant de *Quercus coccifera* com de *Pistacia lentiscus*, deixant les dues espècies completament defoliades. Desconeixem si és un fenomen recurrent que es dona cada any a aquesta època, però en tot cas, les espècies esmentades estaven greument afectades (veure imatge de la unitat 32.214).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
183	0	20.022.894,21	3*

*Al sector del Campgràs l'estat de conservació d'aquesta unitat seria 1 a causa de l'atac que han patit *Quercus coccifera* i *Pistacia lentiscus* per part de la plaga de *Lymantria dispar*.

HIC que hi correspon: Cap.

32.42 Brolles dominades per romaní (*Rosmarinus officinalis*), calcícoles, de terra baixa

Les brolles de *Rosmarinus officinalis* es troben distribuïdes per tot el parc del Garraf, en orientacions soleselles i en general ocupant superfícies no massa extenses (només tres polígons superen les 10 hectàrees).

Tot i que *Rosmarinus officinalis* és molt abundant al territori, sovint és una espècie acompanyant de les garrigues, de manera que amb freqüència es troba inclosa dins les unitats 32.41 o 32.2191. Tot i això, una part important dels polígons que hem inclòs dins la unitat 32.42 corresponen a brolles de romaní amb una certa abundància de *Quercus coccifera*, sense

que arribi a ser una garriga. Aquests casos, que es poden considerar de trànsit cap a formacions vegetals més complexes i evolucionades, els hem marcat amb tipus = 0.

Aproximadament una tercera part dels polígons que hem marcat corresponen a brolles romaní força pures, que s'ajusten a la descripció que se'n fa del Manual dels Hàbitats. Una de les espècies acompanyants més freqüent hi és *Erica multiflora*, tot i que en general no és massa abundant al territori. Més rarament l'acompanyen *Globularia alypum*, que sobretot es fa abundant en ambients més oberts o alterats, *Lithospermum fruticosum* (relativament escàs, apareix amb certa freqüència als sectors de Jafre o de Campdàsens), *Thymelaea tinctoria* (molt rara, present amb certa abundància en alguns punts com el Puig de la Llebre) o *Cistus salviifolius* (relativament abundant al solell del fondo de Percalà).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
272	0	3.543.727,39	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.431 Estepars dominats per estepa blanca (*Cistus albidus*), calcícoles, de terra baixa

Dins el parc les brolles de *Cistus albidus* hi són presents de manera fragmentària per tot el territori, ocupant sempre taques de dimensions reduïdes. Només als plans de Mas Trabal hi hem pogut marcar un punt de 800 metres quadrats, la resta fan unes poques desenes de metres quadrats. Aquests punts de poca superfície testimonien la possible existència d'altres indrets amb brolles una mica més extenses, i els hem marcat amb tipus = 0 ateses les dimensions reduïdes que tenen, que no permeten que formin un matollar ben estructurat ni característic.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	8	1.440,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.432 Estepars dominats per esteperola (*Cistus clusii*), calcícoles, de les contrades mediterrànies càlides

Al parc del Garraf *Cistus clusii* es troba pràcticament al seu límit septentrional de distribució, de manera que no és una espècie massa abundant. Tot i això, apareix amb freqüència al sector occidental del parc, des del mar fins a Santa Susanna, tot i que en rares ocasions arriba a ser prou abundant com per formar un estepar d'unes certes dimensions. Els tres punts que n'hem marcat pretenen representar la seva presència al parc, tot i que per les seves dimensions reduïdes i la no-dominància de *Cistus clusii* ens porten a marcar-los amb tipus = 0.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
-----------------	--------------	------------	-------------------

0	3	1.295,00	2
---	---	----------	---

HIC que hi correspon: Cap.

32.433 Brolles amb abundància d'estepa borrera (*Cistus salviifolius*), calcícoles, de terra baixa

Igual com passa en les altres brolles dominades per estepes, les de *Cistus salviifolius* també són pràcticament inexistents al parc en forma de matollars extensos, malgrat que l'espècie apareix en diferents punts del parc. Per deixar constància de la seva presència ocasional, n'hem marcat dos punts d'una cinquantena de metres quadrats amb tipus = 0, pel fet que les dimensions reduïdes que tenen no permeten que siguin un matollar característic ni ben estructurat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	2	95,00	1

HIC que hi correspon: Cap.

32.47 Timonedes (brolles baixes) dominades per timó (*Thymus* spp.), sajolida (*Satureja montana*), esparbonella (*Sideritis scordioides*) o altres labiades (llevat d'espígols), calcícoles, de terra baixa

La farigola (*Thymus vulgaris*) és molt freqüent al parc, en general formant part de les garrigues (unitats 32.2191, 32.23 i 32.41) i brolles de romaní (32.42) omnipresents. Sovint, quan la garriga o la brolla són força obertes, forma petites poblacions a les clarianes, on també hi és abundant *Brachypodium retusum*. Al mapa hem representat les taques a partir de 30 m² que hem trobat durant les prospeccions de camp. Tot i els nombrosos punts que hem marcat, convé destacar que enmig de la matriu de garriga o brolla de romaní dominants n'hi hauria molts més, alguns de dimensions considerables, com proven els tres polígons i els punts d'alguns centenars de metres quadrats que apareixen al mapa.

En fondals i codolars del sector occidental del parc (Santa Susanna, fondo del Pi d'en Lluç, riera de Jafre) sovint les timonedes són de *Satureja montana*, amb o sense presència de *Thymus vulgaris*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
3	92	21.250,99	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.4811⁺ Argelagars (matollars de *Genista scorpius*), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana

Hem detectat *Genista scorpius* en alguns indrets distribuïts per tot el territori, on n'hem marcat punts de poques desenes de metres quadrats. La taca més extensa es troba prop de can Grau, on les feixes abandonades han estat colonitzades per aquesta espècie.

Volem remarcar, com sempre en el cas dels hàbitats marcats com a punts, que probablement se'n deuen trobar més, encara que en aquest cas de manera dispersa i ocupant superfícies no massa extenses.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	10	1.120,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.4A11⁺ Timonedes dominades per *Helichrysum stoechas* (sempreviva) o *Stachelina dubia* (pinzell) o *Phagnalon rupestre*..., d'indrets secs de terra baixa i de l'estatge submontà

Una de les espècies que caracteritzen aquest hàbitat, *Helichrysum stoechas*, és relativament freqüent al parc, formant poblacions de dimensions generalment reduïdes en clarianes enmig de garrigues i brolles, en camps abandonats o en marges de camins.

N'hem marcat uns pocs punts, dels quals només dos són d'una certa entitat. Només en una ocasió, prop dels masos de Jafre, hem marcat un punt d'aquest hàbitat on l'espècie dominant hi és *Phagnalon saxatile*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	15	697,00	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.4A3 Matollars d'olivarda (*Inula viscosa*), dels camps abandonats, llits de rambles i rieres, terres remogudes..., de terra baixa

En alguns camps abandonats i amb força pressió de pastura, prop del castell d'Olivella, del Mas d'Aliona o de Mas Vendrell, *Inula viscosa* forma extensions considerables que hem representat tant en forma de punts com de polígons.

Aquestes poblacions poden ser temporals si els camps no s'han abandonat definitivament. També trobem l'espècie amb força freqüència als codolars i llits de rieres (rieres de Jafre, Carxol, Begues... unitat 24.226), on apareix de tant en tant de manera esparsa, sense arribar a formar poblacions que poguem marcar dins la cartografia.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
3	8	12.256,33	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.4B + 32.2121 Brolles amb dominància o abundància de bruc d'hivern (*Erica multiflora*), calcícoles, de les contrades marítimes

Erica multiflora és una espècie que apareix amb freqüència a les brolles i garrigues del parc del Garraf, on generalment hi és poc abundant. El sector sud-occidental del parc sembla que li és més favorable i es fa especialment abundant, fet que ens ha permès delimitar-ne alguns polígons. Igual com s'ha comentat amb les brolles de romaní de la unitat 32.42, algunes de les àrees que hem classificat dins d'aquesta unitat presenten força abundància de *Quercus coccifera*, fent que l'estructura no s'ajusti a la descripció que en fa en Manual dels Hàbitats i tinguin per tant un tipus = 0.

Tot i que aquesta unitat és estrictament calcícola, a les zones de contacte entre substrat carbonatat (Muschelkalk) i àcid (Buntsandstein) *Erica multiflora* sovint conviu amb *E. arborea* en proporcions similars (per exemple al sector de la Sentiu). En aquests casos, quan conviuen les dues espècies de brucs, li hem adjudicat la unitat calcícola per ser més exigent en els requeriments edàfics, tot i que amb tipus = 0.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
32	17	351.447,51	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.4C Brolles dominades per foixarda (*Globularia alypum*), calcícoles, de terra baixa

Tot i que *Globularia alypum* és una espècie habitual de les brolles de romaní a Catalunya, al parc del Garraf no hi és gaire freqüent, i només es fa abundant a les zones més termòfiles, ja siguin els turons de primera línia de costa sobre Castelldefels com a les valls tributàries de la riera de Jafre.

Sovint en trobem petites poblacions en zones obertes, ja siguin terraprimis com marges de camí, que només hem representat quan fan més de 50m².

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	15	13.363,67	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.4D Timonedes dominades per cistàcies baixes (*Helianthemum syriacum*, *H. hirtum*..., *Fumana ericoides*, *F. thymifolia*...), calcícoles, d'indrets secs de terra baixa

En el cas d'aquesta unitat, a diferència de les precedents, hem volgut representar taques de dimensions molt reduïdes, considerant que, en general, és un hàbitat que no sol ocupar grans extensions. A la zona del parc del Garraf n'hem marcat només set punts, d'entre 5 i 40 m², sobretot per indicar que en qualsevol superfície rocosa enmig de les brolles i garrigues, aquesta unitat hi pot ser present.

L'espècie que hi sol ser més abundant és *Fumana thymifolia*. Una altra de les espècies que pot ser característica d'aquestes timonedes, *Helianthemum syriacum*, té el seu límit septentrional de distribució a la zona d'estudi, i al parc només apareix al límit occidental (Puig d'en Pacurri, vall de la Mesquita, Santa Susanna) sempre en forma d'individus aïllats o de poblacions d'uns pocs individus, de manera que cap dels punts que hem marcat d'aquesta unitat hi fa referència.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	7	132	2

HIC que hi correspon: Cap.

32.4G Bosquines dominades per matabou (*Bupleurum fruticosum*), sovint fent el mantell marginal d'alzinars, de terra baixa

Tot i que *Bupleurum fruticosum* és rar al parc del Garraf, és relativament abundant en diferents trams de la riera de Begues al seu pas per la vall de Santa Susanna i prop de Sant Pere de Ribes, on forma bosquines que van resseguint la riera, que tant hem representat en forma de polígons com de punts. En aquests indrets conviu sobretot amb *Pistacia lentiscus*, i de manera més ocasional comparteix l'ambient amb *Sambucus nigra*, essent un component important de l'únic polígon de saüc que hem localitzat al parc (unitat 31.8127⁺). A la resta del parc només n'hem marcat dues localitats de pocs metres quadrats al costat de cal Ganxo (Castelldefels), al marge d'una pineda de pi blanc amb sotabosc d'alzinar i al costat de la pista de Campdàsens, al Pla de ca l'Amell.

Fora d'aquests indrets, hem localitzat l'espècie al fondo del Celler i a la vall de Vallcarca, sense arribar-ne a marcar punts.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	14	12.074,61	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.4H + 32.274 Brolles dominades per gatosa (*Ulex parviflorus*), calcícoles, de les contrades mediterrànies

Les brolles d'*Ulex parviflorus*, tot i escasses, es troben distribuïdes per tota l'extensió del parc. Es fan especialment abundants i extenses als sectors més termòfils: als solells dels turons de Castelldefels i al sector sud-occidental del parc.

En termes generals, els polígons i punts que integren aquesta unitat no són brolles amb una clara dominància d'*Ulex parviflorus* sobre les altres espècies, sinó que l'espècie coexisteix amb *Rosmarinus officinalis*, o en alguns casos, també hi ha una gran abundància de *Quercus coccifera* (aquests darrers marcats amb tipus = 0).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
15	23	104.445,00	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.6 MATOLLARS SUBMEDITERRANIS I MEDITERRANIS MUNTANYENCs

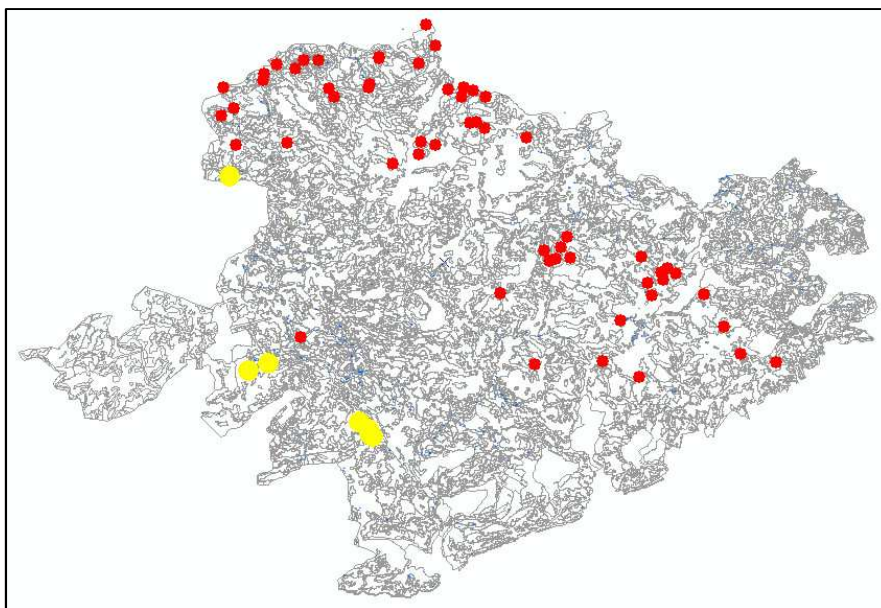
32.641⁺ Boixedes (matollars de *Buxus sempervirens*) de la muntanya mitjana (i de les contrades mediterrànies)

A les parts altes i obagues del territori cartografiat, principalment a les valls que miren cap al nord (cap a Olesa de Bonesvalls i Begues) *Buxus sempervirens* és una planta relativament freqüent (com senyalen alguns topònims: Serral dels Boixos, turó dels Boixos, fondo de la Boixosa...). També el trobem a baixa altitud de manera més esporàdica, normalment resseguint torrents (rieres de Carxol, Jafre, Begues). En aquest context, en destaca l'abundància a l'obaga del puig del Cérvol, on creix per sota dels 250 m d'altitud en una màquia d'alzinar (unitat 32.1131⁺), sens dubte la localitat més propera al mar dins el context del parc.

Malgrat la seva àmplia distribució al parc, només n'hem pogut marcar uns pocs polígons i punts on el boix forma poblacions prou denses com perquè puguin ser assimilables a aquesta unitat, majoritàriament al sector nord del parc per sobre els 300 metres d'altitud i en orientacions obagues o en fondals.

En tots els casos, *Buxus sempervirens* creix en un context de garriga (unitat 32.41) o de màquia d'alzinar (unitat 32.1131⁺), allunyant-se del que seria l'hàbitat tipus descrit al Manual dels Hàbitats. És per aquest motiu que tots els punts i polígons estan marcats amb tipus = 0.

Durant el treball de camp les primaveres de 2019 i 2020 hem trobat indicis de la presència del lepidòpter *Cydalima perspectalis*, en diferents punts al límit occidental del parc (a l'obaga del torrent de la Lloreda, a la riera de Jafre al nord de la Cova Negra, i en diversos punts del camí de Mas Quadrell a Vallcarca, veure mapa adjunt).

Distribució de *Buxus sempervirens* al parc del Garraf; en groc els punts on hem detectat individus afectats pel lepidòpter *Cydalima perspectalis*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
5	7	117.814,04	2

HIC que hi correspon: **5110 Boixedes xerotermòfiles permanents, dels vessants rocosos.**

32.A GINESTARS DE GINESTA VERA

32.A Ginestars de ginesta vera (*Spartium junceum*), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)

Els matollars de *Spartium junceum* són relativament freqüents al territori, tant formant taques d'algunes desenes de metres quadrats com polígons de més d'una hectàrea. Es fan en indrets alterats, amb influència de l'activitat humana ja sigui actual o passada però en un temps no massa remot. És un hàbitat especialment abundant i extens a la plana de Mas Trabal (Begues), a l'antic camp de tir sobre Vall de Joan, als camps de Can Bassoles, o als marges de la carretera que van a l'abocador de Vall de Joan i a la pedrera d'Uniland. La resta de punts que apareixen escampats al territori també van associats sempre a la presència de cases (les Burigues, Vallgrassa, cal Ganxo, masets de Jafre, Santa Susanna, Mas Vendrell, etc.).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
12	32	81.189,26	3

HIC que hi correspon: Cap.

32.B⁺ BOSQUINES DE PI BLANC (PINUS HALEPENSIS) PROCEDENTS DE COLONITZACIÓ

32.B⁺ Bosquines de pi blanc (*Pinus halepensis*) procedents de colonització

Les pinedes de colonització natural de *Pinus halepensis* constitueixen el tercer hàbitat més abundant al parc, ocupant una mica més de 1.500 ha. Es troben distribuïdes majoritàriament sobre substrats carbonatats, concentrades sobretot als sectors central i occidental del parc. Són destacables algunes taques contínues de grans dimensions prop de Can Pere de la Plana (Sant Pere de Ribes) i a Penya Ferris i Serra de la Guàrdia (Begues), on hem delimitat polígons enormes d'entre 50 i 100 hectàrees. Aquesta unitat només es troba representada amb polígons, pel fet que els punts representen dades irrellevants atesa la seva àmplia distribució i gran extensió al parc.

Les bosquines de *Pinus halepensis* es troben sempre en zones obertes en fase de recuperació després d'una pertorbació (en el cas del Garraf incendis), on el pi de seguida assoleix més alçada que les plantes acompanyants i les acaba ofegant per manca de llum a causa de l'elevada densitat d'individus que s'hi estableixen. De manera natural, aquestes masses de pins van creixent i generalment acaben convertint-se en pinedes de la unitat 42.8417⁺, ja que en els seus estadis primerencs encara tenen una elevada densitat d'individus que no permeten el creixement d'espècies llenyoses al seu sotabosc. Amb el pas del temps, però, i a mesura que els arbres creixen, les pinedes tendeixen a aclarir-se per mort dels individus més dèbils, fet que genera espais on podrà establir-se un sotabosc la composició del qual dependrà dels hàbitats que l'envolten, que hi aportaran la seva flora característica.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
684	0	15.471.903,95	3

HIC que hi correspon: Cap.

34 PRATS (I ALTRES FORMACIONS HERBÀCIES) BASÒFILS, SECS, DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA

34.3 PRATS MEDIOEUROPEUS (O MEDITERRANIS) DOMINATS PER HERBES PERENNES

34.36 Fenassars (prats de *Brachypodium phoenicoides*), amb *Euphorbia serrata*, *Galium lucidum* (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània

Els prats de *Brachypodium phoenicoides* són força habituals al parc, a qualsevol altitud i en indrets generalment planers amb un cert gruix de sòl. Només raregen als sectors més propers a la costa i són absents sobre els substrats àcids d'Eramprunyà. En aquest context, trobem dues tipologies de fenassars.

Per una banda hi ha els fenassars típics que es descriuen a la fitxa del Manual dels Hàbitats, que colonitzen antics camps de conreu o els marges dels camps actius (Can Bassoles, Can Flocant, Mas Grau, mas Llorenç, Jafre, plana de Mas Trabal...) i corresponen al *Brachypodietum phoenicoidis*, on s'hi fan altres plantes com *Foeniculum vulgare*, *Daucus carota*, *Euphorbia serrata*, *Eryngium campestre*, *Plantago lanceolata*, etc.

D'altra banda, també hem inclòs dins aquesta unitat formacions herbàcies de tendència mesòfila que es fan en fondals ombrívols i a les dolines (indrets on s'acumula més sòl i hi ha més humitat edàfica que en la resta d'ambients de la zona calcària del massís). En aquests indrets, juntament amb *Brachypodium phoenicoides*, que hi és dominant, conviuen altres espècies majoritàriament herbàcies, algunes de tendència xeròfila com *Avenula pratensis*, *Dactylis glomerata* o *Euphorbia verrucosa*, i d'altres de tendència mesòfila com *Poa pratensis*, *Carex flacca*, *Ranunculus bulbosus*, *Vicia cracca* o *Urospermum dalechampii* (aquestes últimes només presents en ambients de dolina o en clotades humides amb sòl profund). L'assignació d'aquest darrer tipus de fenassar a un o altre sintàxon no sembla clara, donada la barreja d'espècies amb requeriments ecològics contrastats. En alguns casos podria considerar-se un trànsit cap als prats emmatats de la unitat 34.721, que segons Bolòs (1962) al Garraf pertanyen a l'associació *Brachypodio-Aphyllanthetum*. Les zones marginals d'aquests prats, on el sòl hi és menys profund, sí que es poden atribuir a la unitat 34.721 pel fet que s'hi fan espècies que en són característiques, com *Aphyllanthes monspeliensis* i camèfits com *Thymus vulgaris*. Però els prats que trobem a les dolines i fondals, sempre dominats per *Brachypodium phoenicoides*, hem preferit adjudicar-los a la unitat 34.36, però amb tipus = 0. Puntualment, als indrets més humits, hi hem trobat *Centaurea montana* subsp. *semidecurrens*, espècie rara al parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
54	82	276.072,76	3

HIC que hi correspon: Cap.

34.37⁺ Prats o poblaments de *Plantago albicans* de sòls argilosos secs de terra baixa

Hem detectat unes poques poblacions de *Plantago albicans*, en talussos i marges de camps, al sector occidental del parc. En general són de dimensions modestes però els hem volgut marcar per indicar-ne la presència i distribució al parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	11	178,00	1

HIC que hi correspon: Cap.

34.5 PRADELLS I PRATS SECS MEDITERRANIS

34.511 Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa

Unitat abundant a tot el parc, on va formant clapes de dimensions variables enmig de les garrigues (unitats 32.2191, 32.23, 32.41) o les brolles de romaní (unitat 32.42). Igual que amb d'altres unitats representades amb una gran quantitat de punts, els llistonars calcícoles són molt més abundants al territori del que es representa al mapa.

En indrets culminants i planers per sobre els 400 metres d'altitud sobre rascler, on el sòl és molt magre, el paisatge dominant sol ser una garriga oberta i baixa en què en alguns punts és especialment oberta i la matriu vegetal és un llistonar molt dens. En trobem exemples a la Morella, Serra Saladella, Puig de la Mola, Jaques, Costes de Vallgrassa, Campgràs, les Àligues, etc., on n'hem delimitat alguns polígons que en són representatius, sempre amb tipus = 0, pel fet que fisiognòmicament no corresponen a un prat sinó a un matollar baix i obert. En canvi, quan en situacions topogràfiques similars hi havia hagut camps de conreu, actualment abandonats (per exemple a la Pleta Xica), s'hi fa un llistonar més pur, tot i que també s'hi troben amb una certa abundància arbustos com *Quercus coccifera* o *Pistacia lentiscus*, que mica en mica els van colonitzant. En aquests casos considerem que la unitat s'ajusta a la fitxa del Manual dels Hàbitats i els polígons estan marcats amb tipus = 1. També n'hem marcat un extens polígon al solell sobre la urbanització Bellamar (i sota la Penya Senyal), on la vegetació s'està regenerant després de l'incendi de l'hivern de 2018.

Les espècies que acompanyen *Brachypodium retusum* en aquesta unitat són *Phlomis lychnitis* (espècie que dona nom a l'associació dominant a l'àrea d'estudi, *Phlomido-Brachypodietum retusi*), *Thymus vulgaris* i diverses espècies anuals, entre les quals destaca *Catapodium rigidum* o *Linum strictum*, molt abundants en aquests ambients.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
63	100	461.164,64	3

HIC que hi correspon: **6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (Thero-Brachypodietalia.**

34.5131 Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental

Hem representat alguns pradells terofítics calcícoles en replans o clarianes rocoses enmig de garrigues i brolles, tots en forma de punts ateses les seves dimensions reduïdes. Els punts marcats pretenen ser representatius de la unitat, de manera que n'hi ha alguns de dimensions molt reduïdes i que corresponen a petits claps entremig de la vegetació arbustiva dominant. Igual com s'ha comentat en diverses ocasions, només n'hem marcat els punts que hem trobat en les prospeccions sobre el terreny, però és clar que n'hi ha molts més de repartits per tota l'àrea d'estudi, en qualsevol clariana o indret rocós enmig de garrigues o brolles.

Algunes de les espècies que s'hi fan sovint són *Trifolium scabrum*, *Trifolium stellatum*, *Linum strictum*, *Sherardia arvensis*, *Brachypodium distachyon*, *Euphorbia exigua*, *Catapodium rigidum* o *Rostraria cristata*. Menys sovint també s'hi troben *Ononis reclinata*, *Hippocrepis unisiliquosa*, *Centaureum pulchellum*, *Trifolium campestre* o *Micromeria graeca*, algunes de les quals representen noves citacions florístiques pel territori. Cal recordar que aquestes espècies anuals no són exclusives d'aquest hàbitat, sinó que també es troben per tot el territori cartografia formant part de llistonars calcícoles (unitat 34.511), brolles calcícoles (unitats 32.42, 32.4B⁺, 32.2121, etc.) i garrigues (unitats 32.2191 i 32.41).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	36	2.806,00	3

HIC que hi correspon: **6220* Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (Thero-Brachypodietalia).**

34.6 PRATS ALTS MEDITERRANIS

34.6321⁺ Prats oberts amb dominància de ripoll (*Oryzopsis miliacea*), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa

En indrets remoguts i relativament artificialitzats (en marges de camins o de pedreres, antics abocadors o camps de tir, etc.) s'hi troben formacions d'*Oryzopsis miliacea*, que sovint forma poblacions de dimensions considerables (ca l'Amell, la Falconera, etc.). També n'hem marcat punts d'unes poques desenes de metres quadrats a la resta del territori per tenir una aproximació de la seva distribució al parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
6	17	93.221,77	3

HIC que hi correspon: Cap.

34.6322⁺ Prats, sovint emmatats, de pelaguers (*Stipa offneri*, *S. pennata*, *S. capillata*) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)

Unitat que mostra preferència per les zones culminants i careneres, indrets tots ells ventosos on el sòl és escàs. Forma taques de dimensions variables, des d'uns pocs metres quadrats fins a extensions d'alguns centenars de metres quadrats, principalment a la zona de les Basses, collada de Vallgrassa i els turons de primera línia de mar sobre Castelldefels (entre el Puig del Cérvol i la Penya Senyal). Cap a l'interior en van apareixent petites taques, de les quals només hem marcat com a punts les més extenses (que en aquesta àrea no superen les poques desenes de metres quadrats).

L'espècie dominant és *Stipa offneri*, acompanyada de *Brachypodium retusum*, *Thymus vulgaris* o diverses espècies d'annuals. Ocasionalment hem trobat algun prat dominat per *Stipa capillata*, al sector de la Sentiu. Així mateix, les àrees més extenses on n'hem delimitat els polígons, corresponen a una garriga molt oberta (unitat 32.41) que creix sobre una matriu de prats de la unitat 34.6322⁺, fet pel qual els hem marcat amb tipus = 0.

Aquests prats es veuen afavorits amb els incendis, gràcies als quals les garrigues i brolles retrocedeixen i alliberen espais colonitzables, o amb la pastura per cabres, que consumeixen brots tendres dels matolls i n'aturen l'expansió. Amb el pas del temps, sinó, els matollars tendeixen a densificar-se i acaben ofegant aquest tipus d'hàbitats.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
3	45	17.262,26	3

HIC que hi correspon: Cap.

34.633 Poblaments de càrritx (*Ampelodesmos mauritanica*), de les contrades marítimes càlides

Els poblaments d'*Ampelodesmos mauritanica*, entesos com extensions dominades per aquesta gramínia on les plantes llenyoses hi tenen un paper secundari, es troben per tot el territori. El càrritx troba àrees colonitzables en tot tipus d'orientacions i substrats, preferentment en zones planes o de poc pendent i amb un cert gruix de sòl. Colonitza per tant, no només camps abandonats (incloent-hi alguns sectors de l'antic camp de tir de Castelldefels), sinó també marges de carreteres i pistes, torrents i fondals, dolines i "basses", les zones estassades sota les línies elèctriques... També es fa sobre els desmunts amb fort pendent al marge de les pedreres, que en alguns punts pot ser una formació densa i homogènia i en d'altres s'hi poden barrejar espècies de les màquies, pins, etc. Les situacions particulars dels marges de les pedreres, les estassades o els prats més ruderalitzats els hem marcat amb tipus = 0.

Destaquen per les seves dimensions els polígons que hem delimitat als antics camps de Jaques, (7 hectàrees) i a la capçalera de la riera de Jafre (5 hectàrees).

Els punts que n'hem marcat sempre tenen una àrea mínima de 100 m², perquè considerem que taques més petites ja formen part inherent dels hàbitats de matollar dominants al territori, principalment de la unitat 32.23, i són irrelevants en el context d'aquesta unitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
115	95	847.533,40	3

HIC que hi correspon: Cap.

34.634 Prats sabanoides d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), de vessants solells de les contrades marítimes

Els prats d'*Hyparrhenia hirta* es troben majoritàriament al sectors més marítims i termòfils del parc, així com al sector àcid. En general es fan en costers solells i rocosos, tot i que també tenen força afinitat pels marges de les carreteres i pistes que travessen el parc, així com pels camps abandonats.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
15	49	98.322,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

34.7 PRATS SUBMEDITERRANIS

34.721 Joncedes (prats, sovint emmatats, d'*Aphyllanthes monspeliensis*), calcícoles, de les contrades mediterrànies i de la muntanya mitjana poc plujosa

Les joncedes són habituals sobre substrats calcaris a les parts altes del parc, generalment per sobre els 350 metres d'altitud (a les Agulles, serra de laGuàrdia, serra de Ripoll, pla de les Basses...) i a les zones més interiors del territori. Excepcionalment n'apareixen a la riera de Jafre, que es pot considerar una zona plenament mediterrània per la vegetació de màquies termòfiles que hi predomina.

Aquests prats generalment formen taques de dimensions reduïdes a les zones obertes enmig de la matriu de garrigues i brolles dominants al territori. Cal tenir en compte doncs, que a totes les parts altes aquest hàbitat és molt més abundant del que realment representem al mapa (on hem marcat punts a partir de 30 m²). Excepcionalment n'hem pogut delimitar uns pocs polígons, un dels quals fa més d'una hectàrea (a l'obaga del Fondo de les Llenties).

En els diferents polígons i punts que hem delimitat, hi dominen *Aphyllanthes monspeliensis* o *Brachypodium phoenicoides*, les quals conviuen amb altres espècies de tendència xeròfila com *Thymus vulgaris* i sovint també *Avenula pratensis*. Ocasionalment, en indrets elevats i més exposats, també hi apareix *Festuca gr. ovina*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
3	36	32.099,52	3

HIC que hi correspon: Cap.

34.8 PRADELLS SUBNITRÒFILS MEDITERRANIS

34.81 Prats subnitrofils de teròfits (o cardassars), amb *Aegilops geniculata* (traiguera), *Bromus rubens*, *Medicago rigidula*, *Carthamus lanatus*..., de terra baixa

Els pradells subnitrofils de teròfits es troben distribuïts per tot el parc, en indrets amb una certa freqüentació, generalment marges de camins (sobretot pistes amb més pas de vehicles i persones) i prop de masos abandonats. Tot i que són abundants, al mapa només hem representat aquells prats més significatius.

Les espècies que els integren són diverses i varien en funció del pradell: *Aegilops geniculata*, *Bromus hordaceus*, *Bromus madritensis*, *Plantago lagopus*, *Scorpiurus muricatus*, *Trifolium campestre*, etc.

Sovint fan un trànsit cap als pradells terofítics de la unitat 34.5131, i també s'hi troben abundantment *Trifolium stellatum*, *T. scabrum*, *Brachypodium distachyon*, entre d'altres espècies anuals.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
8	27	46.667,04	3

HIC que hi correspon: Cap.

35.3 PRATS ACIDÒFELS MEDITERRANIS

35.32⁺ Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), amb teròfits, silicícoles, de terra baixa

Només hem marcat un punt de llistonar típic al sector silicícola de l'àrea cartografiada. Igual que en el cas dels llistonars sobre substrat carbonatat, *Brachypodium retusum* surt per tot arreu, enmig de garrigues i màquies, però formant part del contingent florístic d'aquestes formacions vegetals. Cal tenir present que el sector àcid del parc està bàsicament dominat per màquies diverses (unitats 32.1121⁺, 32.311, 32.322⁺), totes elles unitats on les espècies dominants presenten recobriments elevats i l'espai disponible per al desenvolupament dels llistonars és poc. Tot i això, volem remarcar que entremig d'aquestes màquies esmentades anteriorment, de ben segur que hi ha clarianes prou grans on podríem trobar-hi aquesta unitat.

Els altres dos punts que n'hem marcat corresponen a pradells terofítics sense *Brachypodium retusum* però on s'hi fan les espècies que l'acompanyen: *Trifolium stellatum*, *T. scabrum*, *T. campestre*, *T. arvense*, *T. angustifolium*, *Catapodium rigidum*, *Silene gallica*, etc. i que ens farien adjudicar-los a l'associació *Trifolio-Brachypodietum retusi*. Tot i això, l'absència de *Brachypodium retusum* ens fa marcar-los amb un tipus = 0.

En un d'aquests punts, situat en un marge de pista, hi apareix *Trifolium tomentosum*, espècie característica dels pradells sobre sòls compactes de l'associació *Trifolio-Cynodontion*, que no estava citat al parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	3	47,00	1

HIC que hi correspon: Cap.

37.4 JONQUERES MEDITERRÀNIES

37.4 Jonqueres de jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)

Hàbitat extremadament rar al parc del Garraf. Hem marcat unes poques poblacions de *Scirpus holoschoenus* a la riera de Vilafranca, a la riera de Begues, a la bassa del camps del fondo de l'Hort Gran (Can Marcer) i a la font de Montseva. Són punts de molt pocs metres quadrats, integrats per uns pocs individus, que hem situat a la cartografia per representar la presència de l'hàbitat.

Tot i que la naturalesa del territori no sembla massa favorable a la presència d'aquesta unitat, és ben possible que en algun fondal humit o en alguna altra bassa se'n trobin d'altres poblacions.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	7	56,00	1

HIC que hi correspon: Cap.

37.7 VORADES HERBÀCIES SUBNITRÒFILES

37.71 Herbassars i vels de plantes enfiladisses, subnitròfils, de les vores d'aigua

Només l'hem identificat en un únic punt a la riera de Vilafranca, tot i que possiblement aparegui en altres indrets de la mateixa riera o de la riera Begues. Els problemes de conservació deriven de l'expansió d'espècies exòtiques, la degradació de l'hàbitat, etc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	50,00	1

HIC que hi correspon: Cap.

4 BOSCOS

41.7 ROUREDES SUBMEDITERRÀNIES

41.7713 Boscos de roure valencià (*Quercus faginea* o híbrids), calcícoles, de la muntanya mitjana poc plujosa (i de terra baixa)

Unitat poc representada al parc del Garraf, restringida a la meitat occidental del territori: riera de Vilafranca, riera de Begues, fondo de les Llenties prop de la Fassina, fondo de Mas Vendrell, i fondo dels camps de Casa Vella.

La composició florística es troba a mig camí entre la dels alzinars la de les rouredes, amb abundància d'espècies esclerofil·les (*Viburnum tinus* hi troba el seu ambient dins el context termòfil del parc, *Hedera helix*, *Ligustrum vulgare*, *Ruscus aculeatus*) i una certa abundància d'espècies de tendència submediterrània (*Buxus sempervirens*, *Cytisophyllum sessilifolium*, *Primula veris*, *Helleborus foetidus*, *Coronilla emerus*...). En tots els casos els hem marcat amb tipus = 0 per les seves dimensions exígies i perquè en general són pobres florísticament i no representen la descripció que en fa el Manual dels Hàbitats.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
6	12	23.883,77	2

HIC que hi correspon: **9240 Rouredes ibèriques de roure valencià (*Quercus faginea*) i de roure africà (*Quercus canariensis*).**

42.8 PINEDES MEDITERRÀNIES

42.8315 Pinedes de pi pinyer (*Pinus pinea*), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana

Les pinedes de *Pinus pinea* són rares a la zona cartografiada, i les trobem principalment sobre subsrats àcids. Les pinedes més extenses són als voltants de la plana de Mas Trabal (Begues), on presenten un sotabosc variable, ja sigui amb màquia de *Quercus ilex* o d'*Arbutus unedo*, o bé, als indrets més planers i de sòls profunds, amb dominància d'*Ampelodesmos mauritanica*. Encara al sector àcid, n'hem marcat dues taques prop d'Eramprunyà, amb un sotabosc de brolla acidòfila.

Pel que fa al Garraf calcari hem delimitat tres polígons de dimensions reduïdes als marges de la riera de Begues (Barraca dels Rierals, Santa Susanna i Can Muntané).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
6	0	92.408,80	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies.**

42.8411⁺ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de màquies o garrigues amb ullastre (*Olea europaea* var. *sylvestris*), margalló (*Chamaerops humilis*)..., de les contrades marítimes càlides

Aquesta unitat ocupa poc més de 1.000 ha al parc del Garraf, on es distribueix pels sectors marítim i occidental, al territori on es desenvolupen les garrigues termòfiles de la unitat 32.2191. Aquesta unitat només es troba representada amb polígons, de dimensions variables (alguns de molt extensos, de fins a 180 ha), pel fet que els punts representen dades irrellevants atesa la seva àmplia distribució i gran extensió al parc.

Al sotabosc d'aquestes pinedes hi trobem les mateixes espècies que a les garrigues termòfiles. Hi solen ser abundants, per tant, no només l'omnipresent *Quercus coccifera* sinó també *Chamaerops humilis* i *Rhamnus lycioides*. Recordem però, igual com passa amb la unitat 32.2191, que *Rhamnus lycioides* es va fent cada vegada menys freqüent a mesura que ens allunyem del mar, així com *Ceratonia siliqua*, que és anecdòtica a bona part del territori i només apareix amb una certa freqüència als indrets més marítims (de la Penya del Llamp fins a la Trinitat). Als punts més propers al mar, resseguint la carretera C-31, aquestes pinedes tenen un aspecte baix a causa de l'efecte del vent sobre la vegetació.

En alguns punts del sector occidental, com per exemple al fondos d'Aliona, de Mas Llorenç o del Maset de Baix (Masets de Jafre), o a l'obaga de la Serra Saladella, trobem pinedes de pi blanc amb un sotabosc dominat per *Pistacia lentiscus*. El fet que no hi aparegui cap planta de característica de l'alzinar i de trobar-nos al domini potencial de màquies termòfiles, ens porta a assignar-les a unitat 42.8411⁺, si bé les espècies termòfiles característiques de la unitat

32.2191, com *Rhamnus lycioides* o *Chamaerops humilis* hi són escasses (si no inexistents). També als voltants de Mas Quadrell, a la capçalera del fondo de les Basses, i en força d'altres punts del territori trobem pinedes amb sotabosc de *Pistacia lentiscus*, però en aquests casos també amb presència de *Chamaerops humilis* o altres espècies termòfiles, fent que l'assignació a la unitat 42.8411⁺ sigui ben evident.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
178	0	10.040.064,48	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies.**

42.8412⁺ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), de les terres mediterrànies

Les pinedes d'aquesta unitat es troben distribuïdes pels sectors central i septentrional del parc, dins el domini potencial dels boscos d'alzina. En aquestes àrees, a part de pinedes amb sotabosc d'alzinar (unitat 42.8413⁺) i pinedes de colonització (32.B⁺), el tipus de vegetació majoritari hi són les garrigues de la unitat 32.41, que quan porten una coberta de pins passen a ser la unitat actual.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
50	0	746.222,50	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies.**

42.8413⁺ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar

Bona part de les màquies d'alzinar (unitats 32.1121⁺, 32.1131⁺ i 32.1152⁺) i d'arboç (unitats 32.1B⁺ i 32.311) es troben en obagues, amb preferència pel sector nord del parc, de manera que les pinedes que les acompanyen també es localitzen a les mateixes àrees. Aquesta unitat només es troba representada amb polígons, pel fet que els punts representen dades irrellevants atesa la seva àmplia distribució i gran extensió al parc.

Majoritàriament el sotabosc que s'hi fa són màquies d'*Arbutus unedo* (prop de can Marcer i can Pere de la Plana, a Sant Pere de Ribes, el sotabosc hi és exhuberant) o, ocasionalment, de *Phyllirea latifolia* (Penya Ferris, Serrat Blanc, la Grèvola, obaga dels Forats d'en Bori), mentre que un sotabosc de màquia *Quercus ilex* es fa més freqüent entre Begues i Olesa de Bonesvalls.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
158	0	6.031.302,06	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies.**

42.8414* Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes

Les pinedes de *Pinus halepensis* amb sotabosc de brolla calcícola no solen formar masses gaire extenses, entre d'altres coses pel paper preponderant que té la garriga al territori. Tot i això, és distribueixen per tota l'àrea carbonatada de la zona cartografiada, sobretot als sectors occidental i marítim, i preferentment en orientacions solelles, que és on la vegetació és més oberta i per tant és on es troben la major part de brolles calcícoles.

Generalment aquestes pinedes es troben sobre masses arbustives dominades per *Rosmarinus officinalis*, si bé puntualment el sotabosc és dominat per *Erica multiflora* (com al Planot de Can Pere, Sant Pere de Ribes), o també *Ulex parviflorus* hi és abundant (p.ex. als Roures de la Clotxa, Sant Pere de Ribes).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
61	0	743.818,47	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies.**

42.8416* Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de brolles silicícoles, de terra baixa

Les brolles silicícoles, i les pinedes que s'hi fan, tenen un paper anecdòtic en el context del parc del Garraf, com demostra el fet que només n'haguem delimitat unes poques àrees i de superfície molt reduïda sobre brolles silicícoles de *Cistus salviifolius* i *C. monspeliensis* entre el castell d'Eramprunyà i la Sentiu.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
4	0	30.721,75	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies.**

42.8417* Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), sense sotabosc llenyós

El gruix de pinedes assignades a aquesta unitat es troba a la meitat occidental del parc, en qualsevol altitud i orientació.

Les causes de l'absència de sotabosc llenyós poden ser moltes. En general, en aquesta unitat hi hem representat pinedes relativament joves i amb molta densitat de pins, els quals han impedit el creixement de les espècies llenyoses de brolles, garrigues o màquies, i al sotabosc pràcticament només hi trobem plantes herbàcies. Bona part d'aquests polígons els hem detectat a través de la visualització de les imatges LIDAR, on aquelles formacions de pins de més de 6 metres d'alçada que a l'ortoimatge es veuen molt denses en general s'han atribuït a aquesta unitat, assumint que en la majoria dels casos el sotabosc llenyós hi deu ser molt escàs

i espars (la majoria estan marcades amb tipus = 2 pel fet que no les hem vist sobre el terreny). Altres situacions les trobem prop de cal Ganxo, on l'estructura pobra del sotabosc es deu a estassades, o entre els camps de la plana de Mas Trabal, on probablement la pastura ha impedit que s'hi regeneri un sotabosc llenyós. Finalment, hem delimitat polígons extensos amb sotabosc de fenassar (unitat 34.36) al fondo del Pi d'en Lluc i als masets de Jafre, en aquest cas degut a la colonització d'antics camps de conreu per part del fenassar i *Pinus halepensis*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
93	0	1.761.139,79	3

HIC que hi correspon: Cap.

42.8418⁺ Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb sotabosc de càrritx (*Ampelodesmos mauritanica*)

Les pinedes de *Pinus halepensis* amb sotabosc de càrritx van molt associades a la unitat 34.633, i es troben en els mateixos ambients, és a dir, indrets en general plans o de poc pendent, amb un cert gruix de sòl, distribuïts per tot el parc.

El vigor i densitat d'*Ampelodesmos mauritanica*, amb un gran poder colonitzador, impedeixen l'entrada de les espècies de garriga o màquia, fent que aquestes pinedes siguin uns hàbitats relativament estables al llarg del temps.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
106	0	1.254.857,89	3

HIC que hi correspon: **9540 Pinedes mediterrànies.**

43.H Altres boscos mixtos de caducifolis i coníferes

Al parc del Garraf aquesta unitat correspon a boscos mixtos de *Quercus faginea* (sovint amb *Quercus ilex*) i *Pinus halepensis* presents a l'extrem nord-est de la riera de Begues.

L'estat de conservació actual és molt dolent, i els principals impactes són els incendis forestals, les tales, la freqüentació, les espècies exòtiques, etc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	0	36.460,45	1

HIC que hi correspon: Cap.

44 BOSCOS I BOSQUINES DE RIBERA O DE LLOCS MOLT HUMITS

44.1 COMUNITATS DOMINADES PER SALIX SPP.

44.122 Sargars de terra baixa

Al llarg de la riera de Begues apareixen petits grups de sargues (*Salix elaeagnos*) entremig o barrejades amb altres hàbitats (bardisses, màquies...). Tot i que apareixen de forma molt fragmentària i mal caracteritzada, pel seu interès com a bosc de ribera, hem marcat punts d'aquest hàbitat allà on hem vist més densitat de sargues.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	9	1.230,00	1

HIC que hi correspon: Cap.

44.6 ALBEREDES I ALTRES BOSCOS DE RIBERA MEDITERRANIS

44.62 Omedes de terra baixa

Les omedes les trobem totes situades en diversos trams de la riera de Begues.

En general corresponen a petites poblacions d'oms joves que s'estan recuperant després d'haver patit la grafiosi. Només al seu pas per Santa Susanna hi ha l'únic polígon d'omeda amb arbres d'uns quants metres d'alt, tot i que amb un sotabosc característic de l'alzinar (amb *Pistacia lentiscus*, *Smilax aspera*, *Asparagus acutifolius*), on també hi abunda *Rubus ulmifolius*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
1	5	2.779,78	1

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera. No prioritari.**

44.637⁺ Freixenedes de *Fraxinus angustifolia*, de terra baixa

La freixeneda apareix de forma fragmentària al llarg de la riera de Vilafranca. Es tracta d'un bosc de ribera molt degradat per tala, moviments de terra, pas d'infraestructures, bardisses i espècies exòtiques, però que caldria recuperar.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	8	1.210,00	1

HIC que hi correspon: **92A0 Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera. No prioritari.**

45.3 ALZINARS I CARRASCARS

45.3121⁺ Alzinars de terra baixa, catalanooccitans

Els incendis intensos i recurrents que ha patit el massís del Garraf són la causa que la vegetació forestal potencial, és a dir els alzinars, hi siguin escassos. Es concentren a les àrees que fa més temps que no pateixen pertorbacions, això és al sector oriental del massís, concretament als fondals propers a Eramprunyà, al fondo del Cellar, a la base de la Desfeta i a les obagues encinglerades de la riera de Begues.

De manera ocasional en trobem petits fragments, generalment sense alzines o només amb algun individu aïllat en algunes obagues de la riera de Jafre, ja ben entrats dins el món de les màquies termòfiles. En aquests casos presenten un sotabosc relativament pobre però amb algunes de les espècies arbustives característiques de l'alzinar, les quals són rares en aquest sector termòfil, com són *Viburnum tinus*, *Ruscus aculeatus* o *Coronilla emerus*, i amb força recobriment de lianes, bàsicament *Smilax aspera* i *Hedera helix*, menys sovint *Lonicera implexa*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
13	1	142.732,81	2

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars.**

45.3122⁺ Alzinars amb roures (*Quercus faginea*, *Q. pubescens*...), de terra baixa i de l'estatge submontà

Els alzinars amb roures es concentren en zones de fondal, majoritàriament al sector oriental del parc (fondo del Cellar i voltants de can Flocant, i a la capçalera del torrent de la Cigronella). També en trobem algunes taques que ocupen poca superfície en obagues de la riera de Jafre i tributaris.

La presència d'aquests boscos enmig del context arbustiu predominant al parc es deu al fet que, o bé els fondals on es troben els han protegit davant els incendis, o bé són resultat del desenvolupament de màquies d'alzina i roure (unitat 32.1152⁺), el creixement i recuperació de les quals és més ràpid en ambients favorables com són les fondalades.

Juntament amb *Quercus ilex* i *Quercus x cerrioides* (que localment pot adquirir dimensions considerables, com a la Rajoleria de Can Bassoles) s'hi fan espècies típiques de l'alzinar (*Viburnum tinus*, *Arbutus unedo*, *Hedera helix*...) i també alguna de relativament rara al territori, com *Lithospermum purpureocaeruleum* (que també citàvem a les bardisses, unitat 31.891). D'altra banda, als punts que n'hem marcat al sector de Jafre (maset de Dalt, riera de Jafre), juntament amb les espècies esmentades hi pren importància *Cytisophyllum sessilifolium*. En aquest cas però els hem marcat amb tipus = 0, ja que no s'ajusten a la descripció del Manual.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
17	5	183.193,59	2

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars.**

45.3123⁺ Alzinars amb pins (*Pinus* spp.) de terra baixa

L'àrea de repartició dels alzinars amb pins és molt semblant a la dels alzinars (unitat 45.3121⁺), i presenten les mateixes característiques amb la particularitat que en la unitat actual hi ha un estrat alt i important de *Pinus halepensis*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
24	0	235.921,13	3

HIC que hi correspon: **9340 Alzinars i carrascars.**

5 MOLLERES I AIGUAMOLLS

53 VORES D'AIGUA I HÀBITATS INUNDABLES

53.1 CANYISSARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.111 Canyissars sempre inundats

Hem marcat tres punts de canyissar inundat, un d'uns quants centenars de metres a la riera de Begues al seu pas per Santa Susanna, força embardissat, i els altres dos en dues basses (a la Barraca de la Guàrdia i a la Bassa de Vinyals).

La vegetació present fa pensar que poc o molt, tot l'any (o gairebé) conté un mínim nivell d'aigua. Són ambients on s'hi fan espècies rares al parc, com per exemple *Juncus inflexus* (a la bassa de Vinyals).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	3	580,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

53.112 Canyissars de sòls rarament inundats

Només n'hem marcat un punt, en uns antics camps prop de can Grau, on hi ha un canyissar de dimensions reduïdes que creix sobre un fenassar (unitat 34.36).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	100,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

53.13 Poblaments de balques (*Typha* spp.)

Hem trobat tres poblacions de *Typha* sp. de dimensions molt reduïdes al territori cartografiat, a la bassa de la Barraca de la Guàrdia, a la bassa de la Mesquita i a la basseteta que hi ha als camps del Campgràs.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	3	40,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

53.4 CREIXENARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.4 Creixenars i comunitats anàlogues (amb *Glyceria* spp. ...), de fonts i vores de rierols

A la riera de Begues al seu pas per Santa Susanna hi ha l'únic creixenar que hem trobat al parc.

S'hi fan bàsicament *Apium nodiflorum* i *Rorippa nasturtium-aquaticum*. Més allunyades de l'aigua però sobre els fangs propers, hi creixen espècies de sòls humits com *Mentha suaveolens*, *Polygonum persicaria*, *Plantago major* o *Rumex crispus*, les quals, excepte la darrera, només hem trobat en aquesta localitat dins el parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	50,00	2

HIC que hi correspon: Cap.

53.6 CANYARS I FORMACIONS ANÀLOGUES

53.62 Canyars (d'*Arundo donax*), de vores d'aigua

Els canyars es distribueixen en fondals i rieres principalment a la perifèria del parc del Garraf. N'hem marcat diverses localitats, en general de dimensions modestes. Els que ocupen més superfície van lligats a ambients alterats, en fondals en zones de pedreres .

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
4	17	22.499,00	3

HIC que hi correspon: Cap.

6 ROQUES, TARTERES, GLACERES, COVES

61 TARTERES

61.3 ALTRES TARTERES

61.32 Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes

Les tarteres es troben distribuïdes per tot el sector calcari del territori cartografiat, on el tipus de roca és més propensa a erosionar-se. Les seves dimensions són molt variables, oscil·lant entre unes quantes desenes de metres quadrats i les dues hectàrees.

Aquesta unitat inclou tarterams amb vegetació inespecífica, on entre d'altres espècies sovint hi creixen *Hedera helix* o *Geranium purpureum* (aquest últim vist abundantment a la base de les Agulles).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
86	91	435.730,58	3

HIC que hi correspon: **8130 Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila**

62 ROQUES NO LITORALS

62.1 CINGLES I PENYALS CALCARIS

62.1111 Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies

Hàbitat distribuït per tot el territori sobre roques calcàries del parc, allà on hi hagi desnivells pronunciats o cingleres. Bona part de les àrees que hem delimitat es concentren als solells de la vall de Vallbona i pic del Martell, a la serra de Can Perers, serra del Clos (al Puig de les Agulles), a les Penyes Roges i les Solius.

En aquests ambients, a part de petites mates de brolles i timonedes, hi creix sovint *Chaenorrhinum origanifolium* subsp. *cadevallii*, espècie que n'és característica.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
22	29	121.157,57	3

HIC que hi correspon: **8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola**

62.1115 Roques calcàries ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies

Les cingleres i roques calcàries ombrejades es troben distribuïdes per tot el parc, si bé les cingleres més importants són a les obagues de la vall de Vallbona, de la serra del Ripoll i del fondo del Cellar.

Hi trobem sobretot les falgueres *Polypodium* gr. *vulgare* i *Asplenium trichomanes*, i ocasionalment *Sarcocapnos enneaphylla*, rar al massís del Garraf (torrent del Cellar).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
10	22	51.253,05	3

HIC que hi correspon: **8210 Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola**

62.2 CINGLES I PENYALS SILICIS

62.2B⁺ Roques silícies ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies

Al sector àcid d'Eramprunyà, les roques ombrívols porten una flora de característica que ens permet assignar-les a aquesta unitat. Sovint hi apareix *Umbilicus rupestris*, entre els pteridòfits hi destaquen *Polypodium* gr. *vulgare*, *Asplenium onopteris* i *A. trichomanes*, i també hi surten algunes espècies de briòfits, tant molses com hepàtiques.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
4	9	11.006,56	3

HIC que hi correspon: **8220 Costers rocosos silicis amb vegetació rupícola**

62.4 ROQUES SENSE VEGETACIÓ VASCULAR

62.41 Roques calcàries colonitzades per líquens, no litorals

No hem marcat cap punt ni polígon d'aquesta unitat perquè considerem que queda inclosa dins els polígons de cingleres (unitats 62.1111 i 62.1115), que sempre tenen fragments importants sense vegetació. Així mateix, qualsevol relleix o llosa que es trobi dins de màquies i garrigues també podria correspondre a aquesta unitat, la qual no es factible de cartografiar ateses les característiques geològiques del massís del Garraf.

62.42 Roques silícies colonitzades per líquens, no litorals

Al sector àcid d'Eramprunyà tant les cingleres com les lloses planes no presenten plantes vasculars especialistes, sinó que en general estan colonitzades per líquens.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
3	4	15.170,08	3

HIC que hi correspon: Cap.

62.5 ROQUES HUMIDES

62.51 Roques calcàries humides i degotalls, amb falzia (*Adiantum capillus-veneris*), de les contrades mediterrànies

Només hem marcat un punt amb *Adiantum capillus-veneris*, a la font de Montseva. Tot i això, hem detectat l'espècie en dues altres localitats (a un braç del torrent de Maçanet sota les Agulles, i a la capçalera del torrent de les Comes, aquí acompanyada de *Samolus valerandi*), tot i que en aquests casos es tracta d'individus aïllats. No descartem però que l'hàbitat pugui aparèixer en algun altre punt humit del parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	3,00	3

HIC que hi correspon: Cap.

62.7 ROQUES I MURS AMB VEGETACIÓ SUBNITRÒFILA

62.7⁺ Roques i murs amb vegetació subnitròfila

N'hem marcat punts en diversos masos en ruïnes i en parets de pedra seca i murs propers a cases, per tot el territori del parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	24	695,00	3

HIC que hi correspon: Cap.

65.4 Coves i avencs

Com és ben conegut pels espeleòlegs, la part calcària del massís del Garraf és perforada per avencs de dimensions variables. També hi ha algunes coves i balmes, algunes d'envergadura considerable, distribuïdes per tot el parc. La majoria es concentren a les parts central i occidental del massís.

Tot i que durant el treball de camp n'hem detectat algunes desenes, al mapa dels hàbitats hi hem incorporat vora 300 punts provinents de la pàgina web www.espeleoindex.com.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	308	308,00	3

HIC que hi correspon: **8310 Coves no explotades pel turisme**

8 TERRES AGRÍCOLES I ÀREES ANTRÒPIQUES

81 PASTURES INTENSIVES

81.1 CAMPS CONDICIONATS COM A PASTURA INTENSIVA, SECS O POC HUMITS

81.1 Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits

Prop de can Grau hi ha un tancat amb cavalls que correspon a aquesta unitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	0	16.888,62	--

82 CONREUS HERBACIS

82.1 CONREUS HERBACIS INTENSIVUS, SENSE VEGETACIÓ NATURAL INTERCALADA

82.2 Conreus herbacis intensius amb bandes de vegetació natural intercalades

Els petits conreus d'horta es troben distribuïts en diferents punts per tot el territori del parc. Sempre ocupen àrees reduïdes, tant si formen part d'explotacions agrícoles com si es tracta de petits horts d'autoconsum.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
6	1	22.789,52	--

82.2 CONREUS HERBACIS INTENSIVUS AMB BANDES INTERCALADES DE VEGETACIÓ NATURAL

82.32⁺ Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa

Hi ha diversos sectors amb conreus herbacis de secà, concentrats al quadrant sud-oest del parc: Campdàsens, can Lluçà, la Casa Vella, Can Marcer, Mas Mallol... Així mateix, al quadrant nord-est, la plana del Mas Trabal és l'altre punt on hi ha una certa extensió de conreus de secà.

A la majoria de camps de dimensions més petites, molts d'ells aïllats enmig de la vegetació natural, es fan llaurades regulars i, segons informació d'un propietari, s'hi planten ordi (*Hordeum vulgare*), trepadella (*Onobrychis viciifolia*) i veça (*Vicia sativa*), així com també *Lolium* sp. (observació personal), per tal que la fauna cinegètica tingui espais oberts on poder buscar aliment. En aquests casos, tot i no ser per aprofitament agrícola, també els hem inclòs dins d'aquesta unitat, per l'estructura, tractaments i composició de la flora arvense.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
44	8	349.067,45	--

83 CONREUS LLENYOSOS I PLANTACIONS D'ARBRES

83.2 CONREUS ARBUSTIUS

83.11 Camps d'oliveres (*Olea europaea* subsp. *europaea*)

Trobem camps d'oliveres als sectors més termòfils del parc: a la vall de Santa Susanna, al mas d'Aliona, Campàsens, Can Lluçà, a les Piques, can Lloses, els Sumidors i a Plana Novella (aquests últims aparentment abandonats, un d'ells amb colonitzat per una brolla de *Cistus monspeliensis*).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
21	5	150.387,31	--

83.14 Camps d'ametllers (*Prunus dulcis*)

Trobem uns pocs camps d'ametllers, a Olesa de Bonesvalls, al mas Quadrell, a Campdàsens o a Plana Novella (aquest últim amb un recobriment de 34.81, dominat principalment per *Brachypodium distachyon*, *Trifolium campestre* i *Plantago afra*).

Molts d'ells presenten un aspecte abandonat i no està clar si actualment són actius.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	3	17.748,62	--

83.15 Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de presseguers (*Prunus persica*), pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies

A Santa Susanna (Avinyonet del Penedès) hi ha alguns camps de cirerers, a ca l'Almirall de la Font (Sant Pere de Ribes) un camp de pereres, i a can Pardal (Gavà) hi ha un terreny amb diversos arbres fruiters plantats, que hem assignat a aquesta unitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	1	5.647,68	--

83.181⁺ Camps de garrofers (*Ceratonia siliqua*)

Cultiu actualment molt minoritari i en procés d'abandonament al territori cartografiat. En general es tracta de conreus poc o molt abandonats o bé de conreus residuals enmig d'altres conreus (vinyes, oliveres...).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	1	6.904,01	--

83.2 CONREUS ARBUSTIUS

83.211 Vinyes portades de manera tradicional

Les vinyes portades de manera tradicional solen ser de dimensions reduïdes i es troben localitzades a l'extrem occidental del parc. Els punts on se'n conserven més extensió són a Santa Susanna, can Muntané, can Lloses, can Marcer, can Camps, Campdàsens i a Olesa de Bonesvalls.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
32	3	277.620,26	--

83.212 Vinyes en cordó

La major part de les vinyes en cordó en actiu al territori cartografiat es troben concentrades a les rodalies de Sant Pere de Ribes, la vall de Santa Susanna, Campdàsens i can Planes. La resta de vinyes són menys extenses, i es troben repartides per tot el sector occidental del parc, igual que les de la unitat precedent.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
46	1	1.067.645,98	--

83.3 PLANTACIONS D'ARBRES

83.321 Plantacions de pollancre (*Populus* spp.)

Prop de les Burigues, a un marge de la pista que va de Begues a Plana Novella, hi ha una petita clapa de *Populus alba* d'uns 60 metres quadrats amb un sotabosc conformat majoritàriament per *Ampelodesmos mauritanica*. Tot i que no sembla una plantació, el fet de no trobar-se vora l'aigua ni portar espècies acompanyants característiques de les alberedes ens ha fet situar-la dins de la unitat de plantacions.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	60,00	--

83.324 Plantacions i formacions subespontànies de *Robinia pseudoacacia*

A l'obaga de la Falconera hi ha una formació linial de *Robinia pseudoacacia* que ressegueix les parets, probablement subespontània.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	400,00	--

84.11* Fileres d'arbres perennifolis (paraents de xiprers...)

A la zona de Bruguers trobem una tanca de *Thuja* sp. que separa l'espai d'aparcament d'un restaurant de la vegetació natural, mentre que a la zona d'aparcament de Jafre hi ha una filera de xiprers (*Cupressus* spp.).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	2	250,00	--

84.2 Tanques vives (amb *Lycium* spp., *Prunus spinosa*...)

A Vallgrassa hi ha una tanca de *Lycium* sp. d'una trentena de metres quadrats. No n'hem trobat cap d'altra a les cases i edificacions que es troben dins el parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	30,00	--

85.11 Arbredes dins de grans parcs

Hem assignat la zona enjardinada amb arbres del monestir budista de la Plana Novella a aquesta unitat. No hi hem pogut accedir, però consultant fotografies per internet hem constatat que es tracta d'una zona enjardinada amb grans arbres (*Cedrus* sp. i diversos arbres caducifolis).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
1	0	8.028,55	--

85.13 Basses i estanys dins de grans parcs i jardins

Al monestir budista, a la zona on hi ha arbres ornamentals marcada amb la unitat 85.11, també hi ha un estany que tot i no haver vist personalment assignem a aquesta unitat en base a la informació obtinguda d'internet.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	330,00	--

86.26* Urbanitzacions i àrees residencials

Hem inclòs dins d'aquesta unitat les cases de pagès i la urbanització de Plana Novella, així com uns pocs metres quadrats de les urbanitzacions de Bruguers i de la Sentiu (Gavà), i de Bellamar (Castelldefels), en aquestes darreres degut segurament a una delimitació imprecisa del contorn del parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
42	4	583.791,06	--

86.3 Àrees industrials actives

En aquesta unitat hi hem marcat diverses instal·lacions industrials o de serveis que es troben dins el parc, concretament la planta de biogàs (i d'altres dins l'abocador de Vall de Joan), la central elèctrica de Vallcarca, i les antenes i altres edificacions de telecomunicacions repartides pel territori.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
8	2	76.398,79	--

86.413 Pedreres

Dins d'aquesta unitat s'hi inclouen les 5 grans pedreres que queden incloses dins els límits del parc, totes elles molt properes a la costa, així com tres petites cantonades de les pedreres "Uniland S.A." i "Ciaries S.A.", al terme de Gavà.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
8	0	2.321.354,22	--

86.42 Munts de runam i d'escòries

Hem assignat a aquesta unitat els pedregars ocasionats per la construcció de la carretera C-31 i la que va de Castelldefels a la Pleta, on s'hi fan diverses espècies de plantes ruderals.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	0	14.287,18	--

86.43 Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts

Hem inclòs dins d'aquesta unitat diversos trams de l'autopista C-32 i de la carretera C-31 que es troben dins els límits del parc.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
10	0	228.002,11	--

86.6 Llocs arqueològics

El recinte on es troben el castell d'Eramprunyà i l'ermita de Sant Miquel s'han inclòs dins d'aquesta unitat.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
1	0	2.214,36	--

86.7* Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí...

La part baixa de l'abocador de Vall de Joan, i algunes àrees de les pedreres han estat adjudicades a aquesta unitat, a causa que s'hi han fet treballs de restauració de la vegetació que s'hi ha dut a terme.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
5	0	706.298,52	--

87.1 Conreus abandonats

Els camps abandonats es concentren al sector occidental del parc, que és on també hi ha la principal activitat agrícola, amb les extensions més grans a Campdàsens.

Molts d'aquests camps abandonats ho són des de fa un temps, com indica la presència i abundància tant d'algunes espècies perennes (*Plantago lanceolata*, *Euphorbia serrata* o *Urospermum dalechampii*) com d'annuals (*Plantago lagopus*, *Avena barbata*, *Galactites tomentosa*). Així mateix, depenent de cada camp, també s'hi troba una barreja d'espècies arvenses (*Centaurea collina*, *Coronilla scorpioides*, *Nigella damascena*, *Papaver rhoeas*), espècies de tendència ruderal (*Cynoglossum cheirifolium*, *Echium vulgare*, *E. parviflorum*, *Foeniculum vulgare*, *Psoralea bituminosa*, *Salvia verbenaca*, *Sonchus tenerrimus*) i espècies de prats secs (*Pallenis spinosa*, *Scorpiurus muricatus*...).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
52	33	664.910,63	--

87.21⁺ Comunitats ruderals de terra baixa

La vegetació ruderal es troba distribuïda per tota l'àrea cartografiada, principalment en conreus abandonats i pasturats, als fons de les rieres més amples (principalment a la riera de Begues), tant sobre sòls sorrencs com pedregosos. De manera menys freqüent també la trobem en marges de carreteres o pistes freqüentades, i en masos abandonats.

Als camps abandonats amb una certa pressió de pastura hi solen ser freqüents *Bromus rubens*, *Bromus madritensis*, *Bromus hordaceus*, *Centaurea calcytrapa*, *Hordeum murinum*, *Hirschfeldia incana*, *Galactites tomentosa*, *Psoralea bituminosa* o *Carduus tenuiflorus*, entre d'altres. L'abocador de Vall de Joan quedaria inclòs en aquesta tipologia de comunitats ruderals. En alguns indrets especialment pasturats i trepitjats (fondo de la Servera, prop de Mas Vendrell...), juntament amb les espècies esmentades s'hi fa molt abundant *Cynodon dactylon*.

Menys habituals són els cardassars, com els del fondo de Fenalosa, sobretot dominats per *Centaurea collina*, *Carthamus lanatus* o *Carduus tenuiflorus*, o els dels camps de la riera de Vallcarca, on s'hi troben extenses poblacions de *Silybum marianum*.

Pel que fa als fons remoguts de la riera de Begues, on s'hi fa abundant vegetació ruderal, les espècies que s'hi troben de manera més freqüent són *Sylibum marianum*, *Malva sylvestris*, *Rumex crispus*, *Bromus hordaceus*, *Scorpiurus muricatus*, *Echium vulgare*,...

Finalment, vora alguns masos tant actius com abandonats (Jaques, Corral Nou...), s'hi desenvolupa una vegetació ruderal, on a més de fer-s'hi bona part de les espècies anomenades anteriorment, però hi creixen abundantment *Mercurialis annua* o *Parietaria judaica*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
45	33	970.237,83	--

87.61⁺ Arbredes i matollars d'espècies exòtiques (*Ailanthus*, *Broussonetia*, *Celtis*, *Retama monosperma*...)

A la riera de Canyelles n'hem marcat un punt amb diferents espècies arbòries, mentres que a la riera de Jafre al seu pas per la urbanització de les Lloses-Can Marcer (Sant Pere de Ribes), ben bé al límit del parc, trobem una bardissa amb abundància de *Lonicera japonica*.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
1	1	5.076,65	--

87.62⁺ Poblaments d'espècies exòtiques no llenyoses (*Carpobrotus*, *Opuntia*, *Senecio inaequidens*...)

Hem marcat una vintena de punts amb 6 espècies invasores diferents, distribuïdes per tot el parc allà on hi hagi hagut més activitat humana, prop de masos i edificacions. La part central del massís, per tant, en queda pràcticament exclosa.

Les espècies que apareixen amb més freqüència són les figueres de moro (*Opuntia* spp.), en general formant taques de dimensions reduïdes i amb uns pocs individus, excepte una població molt extensa que trobem al port del Garraf (al límit amb el parc); i les atzavares (*Agave* spp.), que en aquest cas formen poblacions d'unes quantes desenes de metres quadrats. En tots dos casos se solen trobar prop d'edificacions (al repeu rocós sota el mas de Santa Susanna, sota el castell d'Eramprunyà, a l'ermita de la Trinitat...).

Menys freqüents són *Acanthus mollis*, que apareix a Bruguers (al límit del parc) i a la Falconera, i del qual n'hem trobat algun individu aïllat que no hem marcat com a punt a Carxol, al marge de la pista de Begues a Plana Novella; *Aloe vera*, formant una petita població a un marge al costat de Campdàsens i una altra al GR que va de can Lluçà cap al Garraf; *Carpobrotus edulis*, al marge de la urbanització de Montgavina (Sitges), al límit del parc; i *Senecio pterophorus*, formant una petita població sota el mas abandonat que hi ha al fondo de la Vall de Joan.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	21	2.214,00	--

89.112* Ports marins i espigons (zones emergides)

Hi ha un polígon d'aquesta unitat que agafa un extrem del port del Garraf.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
1	0	905,13	--

89.23 Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals

Hem marcat un total de vuit basses dins el territori cartografiat. Les que són de dimensions més grans es troben dins la zona restaurada de l'abocador de Vall de Joan. Les altres estan repartides per tot arreu: can Grau, Mas Vendrell, barraca de la Guàrdia (fondo del Teix), aquesta darrera amb vegetació natural establerta.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
2	7	11.547,34	--

89.24 Basses i estacions depuradores d'aigües residuals

Hem marcat la depuradora de la urbanització de Can Pere de la Plana, situada al fondo de Codines.

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
0	1	1.000,00	--

90.1* Àrees forestals sotmeses a tallada intensa (< 30% de recobriment arbori)

Hem marcat diversos polígons amb tallafocs que trenquen la continuïtat a la vegetació forestal, així com les estassades al marge de les urbanitzacions com Plana Novella. En funció del temps de l'estassada, la vegetació que s'hi fa són prats (unitats 34.511, 34.633, 34.721) o bé brolles o garrigues diverses (sobretot unitats 32.2191, 32.41, 32.42, 32.4H + 32.274).

Nombre polígons	Nombre punts	Superfície	Estat conservació
39	0	301.387,71	--

4. TAULES

Taula 1. Relació dels hàbitats CORINE presents en el mapa, nombre de polígons i superfície ocupada.

Codi CORINE	Enunciat CORINE	nombre de polígons + punts	Superfície (m²)
16.111+	Platges arenoses supralitorals sense vegetació	2	4.672,14
17.11+	Codolars supralitorals sense vegetació	1	750,00
18.223+	Penya-segats litorals de la costa central i meridional	4	141.377,50
22.13	Aigües dolces estagnants eutròfiques	1	100,00
22.441	Poblaments submersos d'asprelles (<i>Chara</i> spp.), de basses i estanys d'aigües carbonàtiques	2	18,00
24.21	Codolars fluvials sense vegetació	3	3.300,00
24.226	Codolars fluvials amb vegetació no especialitzada, sobretot a terra baixa	24	56.885,41
24.52	Comunitats de teròfits alts — <i>Polygonum lapathifolium</i> (presseguera borda), <i>Chenopodium glaucum</i> (moll farinell), <i>Xanthium italicum</i> (llapassa borda), <i>Bidens frondosa</i> ... —, nitròfils, de fangars de les vores de riu	4	400,00
31.8127+	Saücars (bosquines de <i>Sambucus nigra</i>), amb vidalba (<i>Clematis vitalba</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., higròfils i subnitròfils, lligats sobretot als boscos de ribera	1	5.515,61
31.863	Falgars (poblaments de <i>Pteridium aquilinum</i>), xeromesòfils, de la muntanya mitjana (i de terra baixa)	3	46,00
31.891	Bardisses amb roldor (<i>Coriaria myrtifolia</i>), esbarzer (<i>Rubus ulmifolius</i>)..., de terra baixa (i de l'estatge montà)	143	331.274,94
32.1121+	Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), acidòfils, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	20	321.073,85
32.1131+	Màquies d'alzina (<i>Quercus ilex</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mediterrània	151	3.400.252,69
32.1152+	Màquies amb barreja d'alzina (<i>Quercus ilex</i>) i roures (<i>Quercus</i> spp.), de les terres mediterrànies	22	263.090,84
32.123	Màquies de llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de terra baixa	39	83.478,85
32.1311	Cadequers (màquies o garrigues amb abundància de <i>Juniperus oxycedrus arborescent</i>), no litorals	20	85.591,90
32.1321	Savinoses (màquies o garrigues amb abundància de <i>Juniperus phoenicea</i> subsp. <i>phoenicea</i> arborescent), calcícoles, de les contrades mediterrànies no litorals	2	3.645,22
32.143	Màquies o garrigues amb pins blancs (<i>Pinus halepensis</i>) esparsos	167	2.799.903,63
32.1B+	Arboçars (formacions d' <i>Arbutus unedo</i>), calcícoles, de terra baixa i de les muntanyes mediterrànies	210	4.466.333,26
32.214	Garrigues dominades per llentiscle (<i>Pistacia lentiscus</i>), de les contrades mediterrànies càlides	21	177.146,17
32.215	Garrigues dominades per argelaga negra (<i>Calicotome spinosa</i>), de les contrades mediterrànies càlides	6	590,00
32.218	Murtars (garrigues de <i>Myrtus communis</i>), de les contrades mediterrànies càlides	3	350,00
32.2191	Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les contrades mediterrànies càlides	263	11.022.823,61
32.21C	Matollars dominats per ginestó (<i>Osyris alba</i>), de les contrades mediterrànies càlides	1	50,00
32.23	Brolles o garrigues envaïdes per càrritx (<i>Ampelodesmos mauritanica</i>), de les contrades mediterrànies càlides	368	16.432.749,41

Codi CORINE	Enunciat CORINE	nombre de polígons + punts	Superfície (m²)
32.24	Garrigues amb abundància de margalló (<i>Chamaerops humilis</i>), de les contrades mediterrànies càlides	37	700.228,77
32.311	Arboçars (formacions d' <i>Arbutus unedo</i>) i altres bosquines silicícoles, de les contrades mediterrànies occidentals	28	487.135,79
32.322+	Bruguerars dominats per bruc boal (<i>Erica arborea</i>), silicícoles, dels costers i dels sòls secs de les contrades mediterrànies marítimes	41	529.799,13
32.341	Estepars dominats per estepa negra (<i>Cistus monspeliensis</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	11	20.012,46
32.375+	Brolles dominades per argelaga negra (<i>Calicotome spinosa</i>), silicícoles, de les contrades mediterrànies marítimes	2	100,00
32.41	Garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), sense plantes termòfiles o gairebé	183	20.022.894,21
32.42	Brolles dominades per romaní (<i>Rosmarinus officinalis</i>), calcícoles, de terra baixa	272	3.543.727,39
32.431	Estepars dominats per estepa blanca (<i>Cistus albidus</i>), calcícoles, de terra baixa	8	1.439,90
32.432	Estepars dominats per esteperola (<i>Cistus clusii</i>), calcícoles, de les contrades mediterrànies càlides	3	1.294,91
32.433	Brolles amb abundància d'estepa borrera (<i>Cistus salvifolius</i>), calcícoles, de terra baixa	2	95,00
32.47	Timonedes (brolles baixes) dominades per timó (<i>Thymus</i> spp.), sajolida (<i>Satureja montana</i>), esparbonella (<i>Sideritis scordioides</i>) o altres labiades (llevat d'espígols), calcícoles, de terra baixa	95	21.250,99
32.4811+	Argelagars (matollars de <i>Genista scorpius</i>), calcícoles, de terra baixa i de la muntanya mitjana	10	1.120,00
32.4A11+	Timonedes dominades per <i>Helichrysum stoechas</i> (sempreviva) o <i>Stachelina dubia</i> (pinzell) o <i>Phagnalon rupestre</i> ..., d'indrets secs de terra baixa i de l'estatge submontà	15	697,00
32.4A3	Matollars d'olivarda (<i>Inula viscosa</i>), dels camps abandonats, llits de rambles i rieres, terres remogudes..., de terra baixa	11	12.256,33
32.4B + 32.2121	Brolles amb dominància o abundància de bruc d'hivern (<i>Erica multiflora</i>), calcícoles, de les contrades marítimes	49	351.447,51
32.4C	Brolles dominades per foixarda (<i>Globularia alypum</i>), calcícoles, de terra baixa	17	13.363,67
32.4D	Timonedes dominades per cistàcies baixes (<i>Helianthemum syriacum</i> , <i>H. hirtum</i> ..., <i>Fumana ericoides</i> , <i>F. thymifolia</i> ...), calcícoles, d'indrets secs de terra baixa	7	132,00
32.4G	Bosquines dominades per matabou (<i>Bupleurum fruticosum</i>), sovint fent el mantell marginal d'alzinars, de terra baixa	16	12.074,61
32.4H + 32.274	Brolles dominades per gatosa (<i>Ulex parviflorus</i>), calcícoles, de les contrades mediterrànies	38	104.445,00
32.641+	Boixedes (matollars de <i>Buxus sempervirens</i>) de la muntanya mitjana (i de les contrades mediterrànies)	12	117.814,04
32.A	Ginestars de ginesta vera (<i>Spartium junceum</i>), de les contrades mediterrànies (sobretot les marítimes)	44	81.189,26
32.B+	Bosquines de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) procedents de colonització	684	15.471.903,95
34.36	Fenassars (prats de <i>Brachypodium phoenicoides</i>), amb <i>Euphorbia serrata</i> , <i>Galium lucidum</i> (espunyidella blanca)..., xeromesòfils, de sòls profunds de terra baixa i de la baixa muntanya mediterrània	136	276.072,76
34.37+	Prats o poblaments de <i>Plantago albicans</i> , de sòls argilosos secs de terra baixa	11	178,00
34.511	Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa	163	461.146,64

Codi CORINE	Enunciat CORINE	nombre de polígons + punts	Superfície (m²)
34.5131	Prats de teròfits, calcícoles, de terra baixa, a la Mediterrània occidental	36	2.806,00
34.6321+	Prats oberts amb dominància de ripoll (<i>Oryzopsis miliacea</i>), dels camps abandonats, terres remogudes..., de terra baixa	23	93.221,77
34.6322+	Prats, sovint emmatats, de pelaguers (<i>Stipa offneri</i> , <i>S. pennata</i> , <i>S. capillata</i>) amb teròfits, calcícoles i xeròfils, de terra baixa (i de l'estatge submontà)	48	17.262,26
34.633	Poblaments de càrritx (<i>Ampelodesmos mauritanica</i>), de les contrades marítimes càlides	210	847.533,40
34.634	Prats sabanoides d'albellatge (<i>Hyparrhenia hirta</i>), de vessants solells de les contrades marítimes	64	98.322,00
34.721	Joncedes (prats, sovint emmatats, d' <i>Aphyllanthes monspeliensis</i>), calcícoles, de les contrades mediterrànies i de la muntanya mitjana poc plujosa	39	32.099,52
34.81	Prats subnitròfils de teròfits (o cardassars), amb <i>Aegilops geniculata</i> (traiguera), <i>Bromus rubens</i> , <i>Medicago rigidula</i> , <i>Carthamus lanatus</i> ..., de terra baixa	35	46.667,04
35.32+	Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>), amb teròfits, silicícoles, de terra baixa	3	47,00
37.4	Jonqueres de jonc boval (<i>Scirpus holoschoenus</i>) i herbassars graminoides, higròfils, de terra baixa (i de la muntanya mitjana)	7	56,00
37.71	Herbassars i vels de plantes enfiladisses, subnitròfils, de les vores d'aigua	1	50,00
41.7713	Bosc de roure valencià (<i>Quercus faginea</i> o híbrids), calcícoles, de la muntanya mitjana poc plujosa (i de terra baixa)	18	23.883,77
42.8315	Pinedes de pi pinyer (<i>Pinus pinea</i>), sovint amb sotabosc de brolles o de bosquines acidòfiles, de la terra baixa catalana	6	92.408,80
42.8411+	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues amb ullastre (<i>Olea europaea</i> var. <i>sylvestris</i>), margalló (<i>Chamaerops humilis</i>)..., de les contrades marítimes càlides	178	10.040.064,48
42.8412+	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de garrigues de coscoll (<i>Quercus coccifera</i>), de les terres mediterrànies	50	746.222,50
42.8413+	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de màquies o garrigues d'alzinar o de carrascar	158	6.031.302,06
42.8414+	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades marítimes	61	743.818,47
42.8416+	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de brolles silicícoles, de terra baixa	4	30.721,75
42.8417+	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), sense sotabosc llenyós	93	1.761.139,79
42.8418+	Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>), amb sotabosc de càrritx (<i>Ampelodesmos mauritanica</i>)	106	1.254.857,89
43.H	Altres boscos mixtos de caducifolis i coníferes	2	36.460,45
44.122	Sargars de terra baixa	9	1.230,00
44.62	Omedes de terra baixa	6	2.779,78
44.637+	Freixenedes de <i>Fraxinus angustifolia</i> , de terra baixa	8	1.210,00
45.3121+	Alzinars de terra baixa, catalanooccitans	14	142.732,81
45.3122+	Alzinars amb roures (<i>Quercus faginea</i> , <i>Q. pubescens</i> ...), de terra baixa i de l'estatge submontà	22	183.193,59
45.3123+	Alzinars amb pins (<i>Pinus</i> spp.) de terra baixa	24	235.921,13
53.111	Canyissars sempre inundats	3	580,00
53.112	Canyissars de sòls rarament inundats	1	100,00

Codi CORINE	Enunciat CORINE	nombre de polígons + punts	Superfície (m²)
53.13	Poblaments de balques (<i>Typha</i> spp.)	3	40,00
53.4	Creixenars i comunitats anàlogues (amb <i>Glyceria</i> spp...), de fonts i vores de rierols	1	50,00
53.62	Canyars (d' <i>Arundo donax</i>), de vores d'aigua	21	22.499,00
61.32	Pedrusques de la baixa muntanya mediterrània, catalanooccitanes	177	435.730,58
62.1111	Roques calcàries amb vegetació casmofítica, termòfila, de les contrades mediterrànies	51	121.157,57
62.1115	Roques calcàries ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies	32	51.253,05
62.2B+	Roques silícies ombrejades, amb vegetació comofítica de molses i falgueres, de les contrades mediterrànies	13	11.006,56
62.42	Roques silícies colonitzades per líquens, no litorals	7	15.170,08
62.51	Roques calcàries humides i degotalls, amb falzia (<i>Adiantum capillus-veneris</i>), de les contrades mediterrànies	1	3,00
62.7+	Roques i murs amb vegetació subnitròfila	24	695,00
65.4	Coves i avencs	308	308,00
81.1	Camps condicionats com a pastura intensiva, secs o poc humits	2	16.888,62
82.2	Conreus herbacis intensius amb bandes de vegetació natural intercalades	7	22.789,52
82.32+	Conreus herbacis extensius de secà, de terra baixa	52	349.067,45
83.11	Camps d'oliveres (<i>Olea europaea</i> subsp. <i>europaea</i>)	26	150.387,31
83.14	Camps d'ametllers (<i>Prunus dulcis</i>)	5	17.748,62
83.15	Fruiterars alts, principalment de regadiu, sobretot conreus de pomeres (<i>Pyrus malus</i>), de presseguers (<i>Prunus persica</i>), de pereres (<i>Pyrus communis</i>) i d'altres rosàcies	3	5.647,68
83.181+	Camps de garrofers (<i>Ceratonia siliqua</i>)	3	6.904,00
83.211	Vinyes portades de manera tradicional	35	277.620,26
83.212	Vinyes en cordó	47	1.067.645,98
83.321	Plantacions de pollancre (<i>Populus</i> spp.)	1	60,00
83.324	Plantacions i formacions subespontànies de <i>Robinia pseudoacacia</i>	1	400,00
84.11+	Fileres d'arbres perennifolis (paravents de xiprers...)	2	250,00
84.2	Tanques vives (amb <i>Lycium</i> spp., <i>Prunus spinosa</i> ...)	1	30,00
85.11	Arbredes dins de grans parcs	1	8.028,55
85.13	Basses i estanys dins de grans parcs o jardins	1	330,00
86.26+	Urbanitzacions, àrees residencials i edificacions aïllades	46	583.791,06
86.3	Àrees industrials actives	10	76.398,79
86.413	Pedreres	8	2.321.354,22
86.42	Munts de runam i d'escòries	2	14.287,18
86.43	Vies i nusos de comunicacions i altres espais oberts	10	228.002,11
86.6	Llocs arqueològics	1	2.214,37
86.7+	Àrees revegetades: mines a cel obert, pistes d'esquí...	5	706.298,52
87.1	Conreus abandonats	85	664.910,63
87.21+	Comunitats ruderals de terra baixa	78	970.237,83
87.61+	Arbredes i matollars d'espècies exòtiques (<i>Ailanthus</i> , <i>Broussonetia</i> , <i>Celtis</i> , <i>Retama sphaerocarpa</i> ...)	2	5.076,65

Codi CORINE	Enunciat CORINE	nombre de polígons + punts	Superfície (m²)
87.62+	Poblaments d'espècies exòtiques no llenyoses (<i>Carpobrotus</i> , <i>Opuntia</i> , <i>Senecio inaequidens</i> ...)	21	2.213,97
89.112+	Ports i espigons (zones emergides)	1	905,13
89.23	Basses d'aigua dolça industrials, agrícoles..., grans canals i estanys ornamentals	9	11.547,34
89.24	Basses i estacions depuradores d'aigües residuals	1	1.000,00
90.1+	Àrees forestals sotmeses a tallada intensa (< 30 % de recobriment arbori)	39	301.387,71

Taula 2. Relació dels hàbitats HIC presents en el mapa, nombre de polígons i superfície ocupada.

Codi HIC	Enunciat HIC	Prioritari	nombre de polígons + punts	Superfície (m²)
1240	Penya-segats de les costes mediterrànies colonitzats per vegetació, amb ensopegueres (<i>Limonium</i> spp.) endèmiques	NO	4	141.377,50
3140	Aigües estagnants oligomesotròfiques, dures, amb vegetació bentònica de carofícies	NO	2	18,00
3270	Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del <i>Chenopodium rubri</i> (p.p.) i del <i>Bidention</i> (p.p.)	NO	4	400,00
5110	Boixedes xerotermòfiles permanents, dels vessants rocosos	NO	12	117.814,04
5210	Màquies i garrigues amb <i>Juniperus</i> spp. arborescents, no dunars	NO	22	89.237,12
5330	Matollars termomediterranis i predesèrtics	NO	669	28.179.954,10
6220*	Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (<i>Thero-Brachypodietalia</i>)	SÍ	247	481.232,89
6420	Jonqueres i herbassars graminoides humits, mediterranis, del <i>Molinio-Holoschoenion</i>	NO	7	56,000
6430	Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya	NO	1	50,00
8130	Tarteres de l'Europa meridional amb vegetació poc o molt termòfila	NO	177	435.730,58
8210	Costers rocosos calcaris amb vegetació rupícola	NO	83	172.410,62
8220	Costers rocosos silicis amb vegetació rupícola	NO	13	11.006,56
8310	Coves no explotades pel turisme	NO	308	308,00
9240	Rouredes ibèriques de roure valencià (<i>Quercus faginea</i>) i roure africà (<i>Quercus canariensis</i>)	NO	18	23.883,77
92A0	Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera	NO	14	3.989,76
9340	Alzinars i carrascars	NO	253	4.546.264,91
9540	Pinedes mediterrànies	NO	567	18.998.382,20

5. BIBLIOGRAFIA

BOLÒS O. 1962. El paisaje vegetal barcelonés. Universidad de Barcelona. Barcelona.

CARRERAS, J.; FERRÉ, A. 2017. *Projecte de cartografia dels hàbitats CORINE i dels hàbitats d'interès comunitari (HIC) dels parcs naturals i altres espais protegits (1:10.000). Document metodològic*. Dipòsit Digital de la Universitat de Barcelona
[<http://hdl.handle.net/2445/117123>]

CARRERAS J., FERRÉ A. & VIGO J. et al. (editors). 2015-2108 Manual dels Hàbitats de Catalunya (2a edició). Departament de Territori i Sostenibilitat. Generalitat de Catalunya.